P

SKAUTŲ AIDAS

NR. 7-8

1960 m.

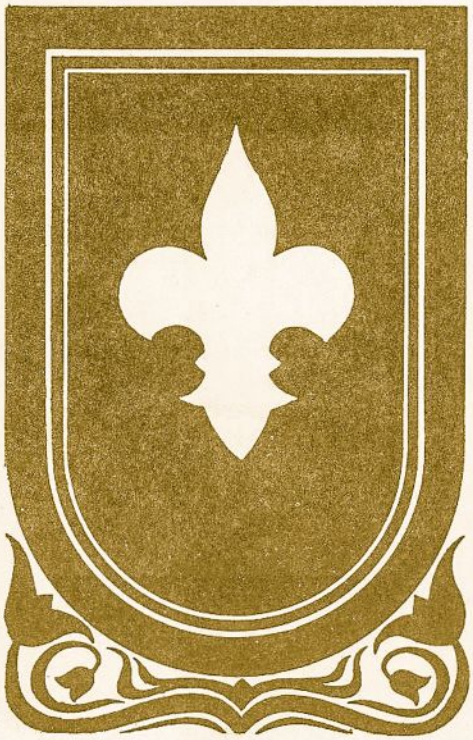

SKAUTŲ AIDAS

Lietuvių skautų ir skaučių laikraštis

Leidžia LSS Tarybos Pirmija

Oficialus Lietuvių Skautų Sąjungos organas

Leidimą tvarko LSB Vadija

Vyr. redaktorius v.s. Č. Senkevičius
Seserijos redaktorė s. O. Gailiūnaitė
Brolijos redaktorius jūr. s. Br. Stundžia
Atstovas Čikagoje jūr. ps. Br. Juodelis
Meninė talka s. v. v. sl. V. Girniaus
Administratorius s. L. Eimantas
Ekspeditorius s. v. v. sl. J. Karasiejus

REDAKCIJOS ADRESAS: Č. Senkevičius, 40 BURROWS AVE., ISLINGTON, ONT., CANADA, Tel. BE. 3-7321.
ADMINISTRACIJOS ADRESAS: L. Eimantas, 91 KING EDWARD AVE., LONDON, ONT., CANADA.
Prenumerata metams 3,00 Kanados doleriai, pusei metų $1.50. Smulkūs skelbimėliai iki 20 žodžių $1.00. Spausdina TIME PRESS, 186 A Wallace Ave., Toronto 4, Ont., Canada. Tel. LE. 2-2259.
Lithuanian Boy- and Girl Scout periodical. Editor Č. Senkevičius, 40 Burrows Ave., Islington, Ont., Canada.

1960 m. liepos - rugpiūčio mėn. ..... Nr. 7 - 8

DŽIAMBORĖS FONDAS

Kaip kiekvienam geram ūkininkui labai rūpi darbo pradžia, taip ir DF negali kas vakarą ramiai užmigti naujojo piniginio vajaus ženkle, kuris, deja, juda labai pamažu. Štai, pirmosios vajaus kregždės: p. V. Gudelis, London, surinko $81,45 dol., antroje vietoje stovi ps. Vl. Rušas Toronte — 58,50 dol., trečias ps. Pr. Turuta, Grand Rapids, Michigan, — 25 dol. Stambesni pavieniai aukotojai: p. X. Y., USA, jau kelintame vajuje aukojąs stambesnėmis sumomis ir šį kartą leido savo pavardę tik šitaip paryšinkti, 20 dol., Tėvas Klemensas Žalalis, Toronto, — 20 dol., Kanados LB Londono apylinkė — 10 dol., Dr. E. Malkus, M.D., Kanada — 10 dol., p. advokatas V. Alksnys, Toronte, — 10 dol., Dr. A. Kaveckas, M.D., Londone, — 10 dol., p. vaistininkas Margis, Toronte, — 5 dol., vyr. sktn. J. Kuprionis, Ruston,—5 dol., p. V. Lopatauskas, London, — 5 dol., p. Vladas Šimonis, Los Angeles, Calif., — 5 dol., p. Cicėnas, London, — 20 dol. ir Toronto inžinierių S-ga — 15 dol. Kiti aukojo mažesnėmis aukomis. Viso per paskutinį laikotarpį DF gavo aukų 223,46 dol.

Šios vasaros reprezentaciniams įvykiams jau išleidome sekančiai: mūsų reprezentacinei skilčiai, stovyklavusiai vengrų auksinėje jubiliejinėje stovykloje prie Toronto, Kanadoje — 205,57 dol., mūsų reprezentaciniams vienetui iš Vasario 16 d. Gimnazijos Vokietijoje, vykstančiam į Šveicarų Tautinę stovyklą — 301,80 dol. Reiškia, surinkome per pusę mažiau, negu išleidome. Tam išlyginti tikimės, kad vajaus pabaiga bus laimingesnė.

Į Amerikos skautų 50-ties metų auksinę jubiliejinę stovyklą, kaip jau iš balanso matyti, negalėjome sutelkti reikiamų lėšų; dėl to, ir dėl kitų techniškų priežasčių, teko, nors ir labai svarbų skautijos gyvenime įvykį, iš darbotvarkės išbraukti. Šiame reikale DF vadovai darė viską, kas galima, deja, neigiamas sprendimas ne nuo mūsų parėjo. Vistik, šio įvykio išbraukimas, nežiūrint, kokios teigiamos ar neigiamos priežastys buvo, yra vienas iš neigiamų mūsų gyvenime įvykių, ir ateity reikėtų mums, kad ir su labai mažu vienetu, tokiuose įvykiuose dalyvauti ir Lietuvos vardą kelti. Nors tiek gerai, kad Lietuvos vardas skambėjo Vengrijos ir Šveicarijos tautinėse stovyklose. Vokietijoje esančių mūsų skautų juodą buitį DF aukotojų pagalba stengiamės kiekvieną vasarą kaip nors pašviesinti. Jei būtų daugiau lėšų, Vokietijoje esančius mūsų brolius ir seses kiekvienais metais galėtume išsiųsti 2-3 savaitėms į vasaros stovyklas, bet gaila, kad DF šauksmą išgirsta tik maža saujelė pasiryžėlių. Kiti lieka nebyliai. Šiais metais prašėme tik vieno dolerio aukos iš kiekvieno dirbančio Brolijos nario.

Kada skaitysite šias eilutes, Brolija ir S-ga artės dienomis prie šios kadencijos pabaigos. Eidamas prie DF kadencijos pabaigos, norėčiau ne pavardėmis, bet bendrai, visiems tiems, kurie per eilę metų remia DF, tarti padėkos žodį. Ištarsiu jį ne savo, bet veino skauto vyčio 1958 m. mūsų Tautinėn Jubiliejinėn Stovyklon siųsto iš Sibiro sveikinimo žodžiais: "Lietuvos vardą begaliu tik tyliai pats sau ištarti, bet, kai prisimenu mūsų Lietuvą, tai visas kentėjimas darosi saldus ir vieno tik benoriu: numirti už Lietuvą". (Minėto brolio sveikinimas buvo priešo saugumo organų sučiuptas ir už tai jis iš laisvosios zonos Sibire vėl buvo metams išsiųstas į katorgos kasyklas arktinėje srityje). Jei ateity be tų, vejų tik uždaromis lūpomis ištarti, pėjo, rūpi ir rūpės, atsiras daugiau mūsiškių, labiau ta sritimi besidominčių, tai šioje laisvės šalyje mums nereikės Lietuvos vardą daugeliu atkuriems Lietuvos vardo kėlimas rūbet jis skambės gražiais balsų akordais plačiai, plačiai, nepasiekiamai toli. Dar kartą skautiškas ačiū visiems!

Jūsų DF Sekretorius.

ATSIŲSTA PAMINĖTI:

LIETUVIŲ DIENOS, 1960 m. gegužės mėn. 24 psl. ir viršeliai.

ALGIS TRAKYS IR TAKSIUKAS ŠLEIVYS, Kova su gaidžiu, A. Gustaičio žodžiai, dail. V. Stasiūnaičio piešiniai. Tai naujo žanro leidinys, kuriame vyrauja iliustracijos, dinamiškos, nuotykį vaizduojančios ir bėgančios, kaip filme. Tekstas jas tepaaiškina. Tai pradžia lietuviškų "komikų". Gražiai 32 psl. didelio formato išleista Lietuvių Dienų Leidyklos lietuviško filmo 50-taisiais metais. Kaina nepažymėta. Leidinys ypač rekomenduotinas mūsų mažiesiems.

GINTARAS, Čikagos Aukštesniosios Lituanistikos Mokyklos 1960 m. metraštis, 80 psl. Leidinio turinį sudaro Mokyklos vadovybės, abiturientų nuotraukos bei mokinių rašiniai, eilėraščiai. Išleido Č. A. L. Mokyklos Tėvų Komitetas. Tiražas 800 egz.

Lietuvių Skautų Sąjungos Katalikų Dvasios Vadovų BIULETENIS, Nr. 1, 1960 m. birželio mėn., 16 psl. Turinyje: LSS Katalikų Dvasios vadovų reguliaminas, LSS Statutas, Religinė programa kat. skautams, Religinės specialybės, Religiniai ženklai, Pranešimai, Skautų maldos, Dvasios vadovų adresai.

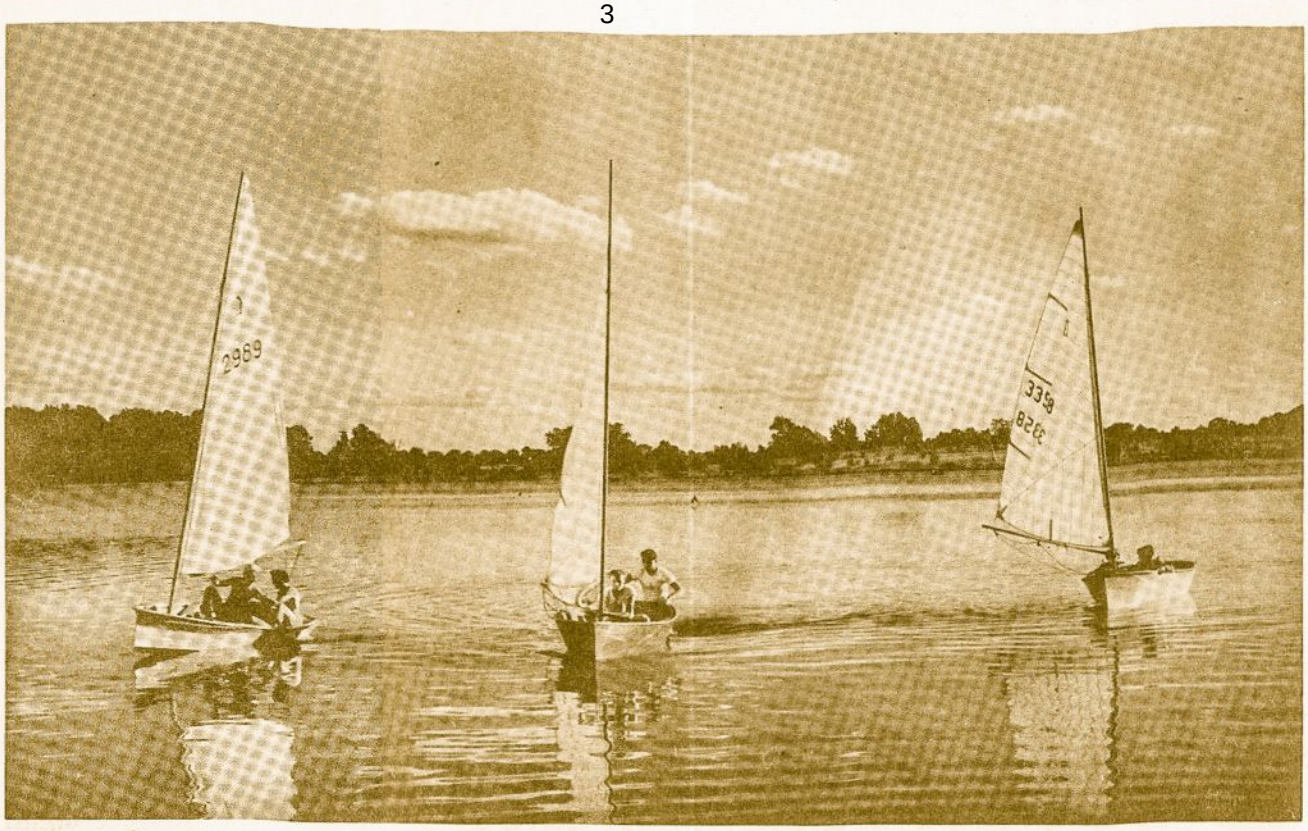

Mūsų jūrų skautai buriuoja ...

RINKIMAI

Artinasi mūsų Sąjungos valdomųjų organų rinkimai. Bus renkami Seserijos ir Brolijos V S ir jų pavaduotojai, Tarybos nariai, Tarybos Pirmijos Pirmininkas. Tam tikslui sušaukiamas Korespondencinis Sąjungos Suvažiavimas (KSS), kuriame statutute numatyta ir priimta tvarka dalyvauja LSS vadovai - vės. Turintiems teisę yra didelė pareiga suvažiavime dalyvauti. Čia yra vieta ir laikas pasisakyti rūpimais organizaciniais klausimais, čia vieta atliktų darbų kritikai, čia reikalas balsuoti ir pareikšti pasitikėjimą ateinančios kadencijos vadovams - ėms.

Ne paslaptis, kad į rinkimus išeinama kaskart vis su mažesniu entuziazmu, tarsi tai nebūtų svar bus mūsų Sąjungos gyvenimo laikotarpis. Dažnai vadovai į rinkimus jau pažiūri su nusiteikimu "man vistiek", o po rinkimų mėgsta plačiai pakalbėti, kad rinkimai nebuvę tinkamai pravesti, buvęs tai ir tai vietai tik vienas kandidatas ir pan. Tokios nuotaikos organizaciniame darbe yra labai žalingos. Arba, išrinktam vadovui po kurio laiko dėl menkų asmeniškų nesutarimų reiškiamas nepasitikėjimas, nebe asmeniškai, bet plačiai, šaukiantis "demokratijų", ieškant pritarimo net kitų organizacijų nariuose. Tokios nuotaikos, vienas kitas konkretus jų padarinys dalinai stabdo ir kandidatuoti galinčius asmenis. Juk, iš tikrųjų, kuriam renkamam vadovui, norinčiam dirbti lietuviškai skautybei, atrodytų protinga ir naudinga, pareigas perėmus, daug laiko gaišti vadovų nesutarimus beaiškinant, dažnai pasikviestus bendradarbius visomis jėgomis betempiant. Reikėtų nepamiršti, kad išrinktieji vadovai - ės yra pasiryžę labai daug laiko paaukoti mums visiems, kad kiekvienas iš jų atiduoda viską, ką turi geriausio, kad šiomis sunkiomis išeivijos darbo sąlygomis jie tiesiog stebuklus padaro. Žiūrėti iš šalies ir kritikuoti yra labai paprasta ir lengva. Kas galvoja, kad galėtų padaryti geriau už dirbančiuosius, teeina kandidatų sąrašuose, tesiveržia vadovauti. Stovėti nuošaliai ir niurnėti nėra nei skautiška, nei dora.

Priešrinkiminiu metu ypatingai vadovai - ės turėtų daugiau pagalvoti apie Sąjungos ateitį, jos gerovę, klestėjimą, apie jaunimą, kuris turės ateiti vieną kartą senesniųjų pakeisti, apie mažuosius, kuriuos reikės vesti labai sunkiomis šio gyvenimo sąlygomis, apie lietuviškos skautijos problemas ir reikalus plačiausia prasme, primirštant asmeninius buvusius ar dar nebaigtus nesutarimus.

Jeigu aukojamės savo organizacijos reikalams, dirbdami joje be jokio medžiaginio atlyginimo, dažnai dar "savų" pridedami, tai aukokimės iki galo — bendruosius reikalus statydami virš visų asmeninių. Tik su tokiomis nuotaikomis išėję į rinkimus, laimėsime tai, ką ir turėtume laimėti — sutarimą ir geriausius rezultatus.

Blogi pareigūnai išrenkami tų piliečių, kurie nebalsuoja.

Vyriausybės plakatas Čikagoje

Lietuvos nacionalinė M.Mažvydo biblioteka

Pyniau, pyniau vainikėlį iš margų žiedėlių. H. Žmuidzinienės piešinys.

Lietuviškoji garbė

ALFA SUŠINSKAS

Įvairios tautos ir skirtingos kalbos yra atsiradusios pagal Dievo norą, ir jos yra natūralus ir būtinas žmonijos gyvenimo reiškinys. Dėl to, kas siekia išnaikinti kurią nors tautą ar kalbą, sunkiai nusikalsta ne tik teisingumui, bet ir pačiam Viešpačiui Kūrėjui.

Priklausyti savo tautai yra tiek pat natūralu, kiek ir priklausyti savo šeimai ir būti jos nariu. Normalus žmogus rūpinasi savo šeimos gerove ir yra jautrus visiems jos reikalams. Panašiai esti ir kiekvienos tautos gyvenime. Padorus tautietis sielojasi savo tauta ir jos likimu: jos vargai ir rūpesčiai, džiaugsmai ir laimėjimai gyvai atsiliepia jo širdyje, nes jis jaučiasi tampriai suaugęs su ja ir turi tautinę savigarbą.

Savo tautos atžvilgiu kiekvienas tikras lietuvis turėtų turėti tautinę ambiciją, kuri yra tautinės gyvybės ženklas žmoguje.

Sveika tautinė ambicija yra dorybė, kuri padeda protingai mylėti savąją tautą ir neniekina kitų tautų. Kai žmogus pradeda nebeprotingai mylėti savąją tautą ir niekinti kitas, tada jo tautinė ambicija nebėra dorybė: ji pasidaro liguista ir išsigimsta į žaingą šovinizmą.

Sveika ir normali tautinė ambicija yra vertinga dvasinė žmogaus savybė: ji yra ir labai reikalinga, net būtina tautos gyvenime.

Nėra jokia gėda ir joks pažeminimas gimti, gyventi ir vadintis lietuviu.

Lietuvių tauta ir jos praeitis yra didžiai garbinga. Tik reikia daugiau pažinti savo tautą: jos praeitį, dabartį, visą jos gyvenimą, ir tada atsiskleis nuostabus jos grožis bei didingumas. Jei lietuvis nors kiek daugiau pagalvos apie savo tautą ir nors kiek daugiau ją pažins, jį apims šventas pasididžiavimas, kad ir jis yra jos narys. Lietuvių tauta tiek praeityje, tiek ir skausmingojoje dabartyje yra dėl laisvės kovojanti tauta ir nepasiduodanti pavergėjams. Kaip kitose tautose, taip ir joje pasitaiko ir išgamų, bet jų nėra joje daug. Lietuvių tauta yra tikrai verta didvyrių tautos vardo, ir tokia ji iš tikrųjų yra.

Lietuvių vardo nesigėdija tikrai ir garbingi lietuviai.

Kiekvienas lietuvis turėtų būti šviesusis žiburėlis, kuris aplink save skleidžia lietuviškąją šviesą.

Tokių skaidrių, lietuviškąja šviesa bešviečiančių

Žalgirio mūšio ir Dariaus-Girėno minėjime Čikagoje žygiuoja Lituanikos tunto skautai-tės su vėliavomis.

Nuotr. L. Knopfmilerio

Paskutinis pašnekesys stovykloje

Aukštos pušies viršūnėje spinksi maža žvaigždutė. Viena iš nedaugelio šį paskutinį vakarą stovykloje. Iš rytų užslenka tiršti debesys, tarpais milžiniškais kamuoliais nušviesdami pilnaties balzganume. Įžiebtas kaitrus lauželis visos skilties dėmesį atitraukia nuo aukštybių, kur taip pat grumiasi tamsa su šviesa.

Vanagų skiltis sėdasi prie lauželio. Atokiau nuo jų blyksteli Briedžių skilties laužas, dar toliau buriasi Sakalai. Išlaikyti tylą ir rimtį buvo visų pasiryžimas ir noras. Tik tarpais suošia aukšta pušies viršūnė, tai kai kur sudejuoja sausa medžio šaka, kai kada spragteli lauželio žarija.

— Broliai, — prašneka pagaliau Vanagų skilties skiltininkas, — šį vakarą susirinkome čia atsisveikinti su šia stovyklaviete, kurioje maloniai praleidome dešimtį dienų. Ar geresniais mes šioje stovykloje tapome? Ką mes joje išmokome?

— Mes įpratome tarp savęs kalbėti tik lietuviškai, — atsako vienas.

— Mes išlaikėme egzaminus į pirmą patyrimo laipsnį...

— Mes įgyjome daug praktiško skautavimo žinių...

— Mes suartėjome kaip tikri broliai, pajutome esą vienos skautiškos šeimos nariai...

Skautai kalbėti nesivaržė. Tai jau ne naujokai, kad reikėtų skiltininkui žodžio pusvalandį laukti. Skiltininkas buvo visada patenkintas savo skiltimi. Bet šį vakarą jam labai rūpėjo pajudinti kitą temą.

— Kai jūs parvažiuosite į miestą, — kalbėjo jis, — laikraščiuose pamatysite, kad visur buvo minimos sukaktys. Kokios sukaktys buvo dabar paminėtos?

— Dariaus ir Girėno skridimo per Atlantą į Lietuvą, — atsakė pirmasis.

— Žalgirio mūšio 550 metų —sukaktis...

— Lietuvos okupacijos 20 metų sukaktis...

Visi žinojo ką nors pasakyti. Nesunku buvo apie sukaktis kalbėti, nes ir stovykloje jos minimos buvo. Visi prisiminė ano vakaro didįjį laužą, kuriame buvo gražiai paminėtas Žalgirio mūšis. Rodos, jie, Vanagai, dabar vėl imtų ir pakartotų tą pasirodymą apie Vytautą Didįjį, besiruošiantį vykti į Žalgirį kryžiuočiu triuškinti. Rodos, imtų ir vėl sakytų Vytauto Didžiojo priesaiką... Viską jie buvo taip gerai išmokę, kad dar ilgai nepamirš.

— Gerai, broliai, kad jūs viską žinote, — kalbėjo skiltininkas, — skautas ir turi tai žinoti. Tėvynė, tai ne ten, kur gyveni, bet ten, kur ji yra. Mūsų tėvynė yra Lietuva, ir jokia kita šalis mums jos niekada neatstos. Mes jos nematėme, bet tai nereiškia, kad ji ne mūsų. Jei kūdikiui miršta motina, jis jos irgi niekada neatsimena, niekada nėra matęs, tik iš pasakojimų ar nuotraukų ją pažįsta. Bet motina jam yra tik ta, kuri numirė. Jokia kita daugiau jau būti negali. Tas pats yra ir su tėvyne. Ji tegali būti tik viena. Ji nenumirusi, ji kenčia svetimųjų vergijoje, ji laukia naujos aušros, kada vėl galės keltis. O ką tada mes darysime?

— Mes tuojau grįšime, — atsako skitis.

— Taip, mes grįšime ir jai dirbsime, jai tarnausime, būsime vėl laimingi kaip tie paukščiai, kurie pametę savo lizdus, po kiek laiko vėl į juos grįžta. Aš labai norėčiau, kad ši vakarą mes pasižadėtume vienam bendram darbui, būtent, rinkti Lietuvos vaizdų iškarpas iš laikraščių ir klijuoti jas skilties albume. Rinkimo laikas iki kitos vasaros stovyklos. Kas pritariat šiam sumanymui?

žiburėlių, ačiū Dievui, turime daug. Tokie lietuviai yra tvirti savo darbais ir drąsus savo žodžiais lietuviškojo gyvenimo kelyje. Kitataučiai juos laiko aiškiais, susipratusiais lietuviais ir, su jais bebendraudami, juos gerbia už jų aiškų lietuviškumą.

Pažvelkime tik į vieną kitą tokį lietuviškąjį žiburėlį.

Jis dirba plieno fabrike. Jo skyriuje yra nemaža lenku, kurie mėgsta paliesti įvairius tautinius reikalus. Tačiau jis, tas mūsų tautietis, visada pasirodo aiškus ir susipratęs lietuvis, ir savo lietuvybės jis niekuomet neslepia. Jis yra net jos apaštalas: įvairiomis progomis jis ir kitus šviečia apie Lietuvą, lietuvių tautą, apie dabartines Lietuvos kančias...

O štai, ši yra vienoje prekybos įstaigoje sekretorė. Kartą per statistinį tarnautojų surašinėjimą ją įrašė graike. Ji į tai tuojau reagavo ir pareikalavo, kad šią klaidą atitaisytų ir ją lietuve klausimų lape įrašytų.

Gi šis jaunasis mūsų tautietis mokosi vienoje mokykloje. Jis laisvosios Lietuvos neatsimena: dar mažytį berniuką tėvai jį išvežė tolyn nuo raudonojo siaubo. Kai mokykloje ar už mokyklos jį kas paklausia, kurios tautybės jis esąs, nesivaržydamas ir neišsisukinėdamas jis aiškiai ir tvirtai atsako, jog lietuvis... Nekartą jis ir supažindina savo draugus su Lietuva ir jos kančiomis raudonojoje vergijoje...

Džiugu, kad turime daug gyvųjų lietuviškų žiburėlių, kurie visur ir visada skaisčiai šviečia lietuviškąja šviesa, iškeldami ir parodydami didžiąją garbę būti lietuviu.

Visi pakėlė rankas. Juk tai bus jiems naujas, įdomus darbas. Juk tai darbas, ne žodžiai pašnekesio metu. Vanagai įrodys tuo darbeliu, kad tėvynę myli. Juk iš mažų savo tėvynei atliekamų darbelių ir dideli darbai, garsūs žygiai pasidaro. Ir Vytautas Didysis ne nuo Žalgirio mūšio pradėjo. Prieš tai jis buvo tėvynei atlikęs daug daug kitokių gerų darbelių. Šitai Vanagai puikiai suprato. Juos pagavo didelis noras ką nors nuveikti Lietuvai.

O didvyriais visi gali tapti. Šitos garbės kiekvienas gali pasiekti. Gi kuris berniukas nenorėtų išgarsėti?

— Ačiū, kad priėmėte mano pasiūlymą, — dėkojo skiltininkas, — matau, kad esate susipratę skautai ir namo grįšite ne tuščiomis. Niekuomet nepamirškite, kad šiandien mums tarnauti tėvynei yra didžioji visų pareiga. O tarnauti mes galime visur ir visada. Progų pasitaiko įvairiausių. Aš jums papasakosiu vieną tikrą atsitikimą, kai jūsų vyresnysis brolis skautas vytis Gediminas Janušonis iš Žalgirio tunto Niagaroje, Kanadoje, išnaudojo progą pasitarnauti tėvynei. Ten lankėsi šią vasarą iš Maskvos atvykęs burmistras. Jūsų brolis Gediminas išdrįso į tą svečią paleisti kiaušinį. Pataikė. Kilo didelis triukšmas, Gediminas buvo suimtas, vėliau teistas. Viso pasaulio spauda rašė apie šį įvykį. Šiuo žygiu jis išgarsino Lietuvą, pareiškė didį nepasitenkinimą Lietuvos pavergėjui. Jis, kaip ir Jūs, Lietuvą daugiau pažįsta tik iš pasakojimų, iš regimų nuotraukų, iš skaitomų apie tėvynę straipsnių. Mylėti tėvynę galima ir joje nebuvus. Tai dar gražesnė meilė, dar kilnesnė, negu tų, kurie joje gyveno, mokslus ėjo, kokios naudos iš jos gavo. Šitą atsitikimą jūs visada savyje nešiokitės, kaip gerą pavyzdį, kad tėvynei tarnauti skautas gali visur ir visada...

Tamsūs debesys uždengia pušies viršūnėje spinksinčią žvaigždelę. Kyla vėjas, blaško lauželio liepsnas. Vakaruose tolimą dangų perskiria geltonas žaibas. Vanagų skiltis Vakarinės Giesmės rankų grandinėje prašo Aukščiausiąjį palaimos kenčiančiai tėvynei...

V. V.

Garbė, kaip jaunystė: kartą ją praradus - nebeįmanoma atgauti. Canu.

*

Bendrauk su gerais žmonėmis, ir būsi jų skaičiuje. Gerbert.

*

Žmogus paskutinius savo žodžius pasako ir paskutinius atodūsius išreiškia savo gimtąja kalba. Hippel.

*

Kai idėjos būna kartą pakrikštytos krauju, jos jau nebemiršta. A. Esquiros.

*

Jaunystė sukurta ne džiaugsmui, ne malonumui - ji sukurta tik heroizmui. P. Claudel.

Brolijos VS v.s. A. Matonis sveikina Lituanikos tunto skautus, davusius įžodį Čikagoje. Nuotr. L. Knopfmilerio

F A U S T A S K I R Š A

GARBINKIM

Garbinkim, garbinkim žemę ir vieškelius,
Aikštes, dirvonus ir rūmus.
Žengia žmogus savo laimės išaukštinti,
Žengia mintis ir kilnumas.

Garbinkim mirksnius laimėtus gyvenimui,
Dienos trumpesnės už žvilgsnį.
Amžiai išsitiesė sielai palaiminti,
Amžiuos tik meilė ir žingsniai.

Garbinkim gėlę, iš žemės pakilusią,
Žodį, kurs laisvę nusako.
Viešpaties lūpomis šnekam su gimusiais
Rūmuos, laukuos ir prie tako.

Garbinkim kártų per amžius regėjimą,
Didvyrių sostuos iškaltą.
Garbei nežemiškai mes čia atėjome,
Pranašo žodžiai ne veltui.

Garbinkim išmintį — Viešpats palaimino,
Ją atgaivino išminčiai.
Garbinkim žmogų slaptingoj didybėje,
Žmogišką garbę lig mirčiai.

A. A. v. s. Kazimieras Vaitkevičius

Šių metų balandžio 25 d. staiga ištiktas širdies smūgio mirė Anglijos Rajono Vadas v.s. K. Vaitkevičius. Brolis Kazimieras buvo neatskiriamai suaugęs su lietuviškos skautybės sąjūdžiu Anglijoj ir drąsiai galima teigti, kad jo asmenyje rajonas neteko tiek daug, kiek pasaulinė skautybė po B-P mirties.

Velionis gimė 1911 m. kovo 11 d. Kybartuose. Pirmojo pasaulinio karo metu Vaitkevičių šeima išbloškiama į Rusiją, kur mažas Kazimieras netenka savo tėvelio, gi grįžtant į Lietuvą miršta ir mamytė. Grįžęs į gimtuosius Kybartus, vyresnio brolio globojamas, lanko pradžios mokyklą, o vėliau Vilkaviškio gimnaziją, kur įstoja į skautų eiles ir išeina pirmąją skautybės mokyklą. Gimnaziją palieka vyr. skiltininko laipsnyje.

Jaunoje širdyje pasėta skautybės sėkla po eilės metų vėl sužaliuoja ir atneša gražių vaisių. Štai, 1945 m. matome brolį Kazimierą pasitraukusį į Vokietiją ir Tolko stovykloje organizuojantį skautus ir vėliau sumaniai vadovaujantį "Šarūno" tuntui.

Persikėlęs gyvėnti į Angliją, velionis vėl įsijungia į aktyvų darbą. Kai 1949 m. Halifaxe šaukiamas Anglijos rajono organizacinis vadovų suvažiavimas negausiame dalyvių tarpe sutinku ir ps. K. Vaitkevičių, kuris čia pat paima vadeivos pavaduotojo pareigas.

Antrą kartą brolį Kazimierą sutinku 1950 m. vasarą jo suorganizuotoj pirmojoje rajono stovykloje. Šis mudviejų susitikimas buvo lemiantis, nes nuo to meto mums visą laiką teko labai artimai bendradarbiauti, nors kartais mūsų keliai mažesniais ar didesniais zigzagais nutoldavo ar suartėdvo. Pažinau Kazimierą kaip dūšios skautą, kuris dirbo ir gyveno skautybe. Nežinau ir nesutikau nieko panašaus, kad kas taip sielotųsi lietuvišku jaunimo auklėjimu kaip velionis.

Kartais būdavo liūdna ir gaila, kai matydavai jaunus, per dešimtį jo darbo metų išaugintus, vadovus pavargusius ir pasitraukiančius iš aktyvaus skautavimo. Jauni pavargo, bet velionis negalėjo pavargti, nes jam reikėjo nešti visą rajono gyvenimą ant savo pečių ir nešė jis kantriai su dideliu pasiaukojimu, kol Visagalio pašauktas IŠĖJO NAMO.

Didelius sunkumus jam teko patirti organizuojant 1950 m. pirmąją stovyklą Anglijoj. Reikėjo ilgai aiškintis su vietinės skautų organizacijos tarptautiniu skyriumi, kol buvo gautas leidimas ir de facto pripažinimas. Pralaužus ledus toliau jau vyko glaudus bendradarbiavimas, ir K. Vaitkevičius buvo pripažintas lietuvių skautų organizacijos atstovu.

1950 m. brolis Kazimieras perima ir Rajono Vadeivos pareigas. Visas rajono gyvenimas ir rūpesčiai užgula ant jo pečių. Susidėjus aplinkybėms, jam tenka globoti net skautes ir rūpintis jų veiklos reikalais. Tačiau jo sumanaus vadovavimo ir neišsemiamos energijos dėka skautiškas judėjimas auga ir plečiasi ir pasidaro neatskiriama Anglijos lietuvių gyvenimo dalis. Nuolat organizuojamos metinės skautų-čių stovyklos, į kurias buriamas ir visas lietuviškas jaunimas.

1954 m. pradėjus jam eiti Rajono Vado pareigas, iš priaugusių vadovų jau paskiriamas Vadeiva ir Vadeivė. Atrodo, kad po eilės metų įtempto darbo bus proga pailsėti, o jis tai yra pilnai užsitarnavęs. Deja, rajonas niekad neturėjo vadovų pertekliaus ir kai tik kuris nors naštą susimažina jau jo laukia naujas krovinys. Rajono Vadui tenka paimti "Budėkime" redagavimą.

Mėgdamas plunksnos darbą, velionis dar Vokietijoje bendradarbiavo "Skautų Aide". Redagavo tunto laikraštėlį "Šarūno kelias" ir bendradarbiavo kituose skautiškuose leidiniuose. Atvykęs į Angliją, rašė ir į "Europos Lietuvį". Paėmęs į savo rankas "Budėkime", į šį laikraštėlį įdėjo visą sielą. Redagavo ir pats rašė didaktinio turinio apsakymėlius bei noveles. Jo redaguojamas "Budėkime" pasidarė vienas iš geriausiai tvarkomų vietinio pobūdžio skautiškų laikraštėlių plačiai skaitomas ne vien Anglijoj, bet ir kituose kraštuose.

Nors nepaprastai apsikrovęs dirbo skautišką darbą, bet kažkaip vis dar surasdavo laiko kitiems visuomeniniams darbams. Rašydavo scenos veikaliukus, pats juos režisuodavo ir gastroliuodavo po lietuviškas kolonijas. Reiškėsi kaip paskaitininkas savo ir kitose kolonijose. Aktyviai dalyvavo DBLS gyvenime.

Lietuvoj buvęs valstybės tarnautojas, gi čia dirbęs sunkų eilinio spaustuvės darbininko darbą vis galvodavo ir planuodavo mokytis, pasiruošti, kad senatvėje gautų lengvesnį darbą. Deja, planai liko neįvykdyti, nes lankyti vakarinę mokyklą reiškė mesti visuomeninį darbą, mesti skautavimą, o tam velionis niekuomet negalėjo pasiryžti.

A.A. v.s. K. Vaitkevičius - laužavedys.

Nuotr. A. Rudžio

Sunku pilnai atvaizduoti a.a. Kazimiero skautišką ir kitą visuomeninį darbą. Jis buvo didelė asmenybė ypač jaunimo darbuotojų eilėse. Jo paliktos spragos Anglijos rajone niekas neužpildys. Jo nuveiktų darbų niekas nepajėgs pilnai įvertinti.

V.s. K. Vaitkevičius prieš keletą metų LSS buvo apdovanotas Lelijos Ordinu. Kaip didelis idealistas jis netroško garbės, bet ši žinutė jį maloniai nuteikė, nes parodė, jog jo darbai yra ir kitų įvertinami. Gaila, pačio ordeno jam neteko net pamatyti — perilgai keliavo iš Amerikos ir susitrukdė numatytas įteikimas.

Paskutinį kartą su broliu Kazimieru susitikau balandžio 23 d., jam atvykus į Bradfordo tunto šventę. Dešimties metų tarpas po pirmojo susitikimo — dešimties metų našta ant pečių. Tačiau jis dvasioje buvo tas pat kaip ir anomis dienomis. Skirtumas tik tas, kad tada rajonas tik kūrėsi ir matė kūrybingą ateitį, gi dabar vyko žūtbūtinė kova tarp "būti ar nebūti". Vadovų eilės tragiškai išretėjo, nes vieni išemigravo, kiti pavargo. Iš skautiškų vienetų beliko vienas, vienintelis. Atrodo, ateitis būtų beviltiška, tačiau Rajono Vadas dar turėjo vilčių ir planavo šią vasarą važinėti po lietuviškas kolonijas ir iš priaugančio jaunimo steigti naujus vienetus. Ryžosi pats ir ragino kitus likusius vadovus nenuleisti rankų ir visomis išgalėmis judinti rajono gyvenimą.

Išsiskyrėme neilgam, nes žadėjo greitai vėl atvykti mus išleisti į užjūrį.

Budėjimas prie Rajono vado karsto.

Deja, taip Aukščiausiojo buvo lemta, kad po kelių dienų mes išlydėjome brolį Kazimierą į ten, iš kur negrįžtama. Jo mirties žinia sukrėtė visą Angliją. Ypač buvo skaudu ir sunku patikėti tiems, kurie prieš kelias dienas matė jo besišypsantį veidą, girdėjo jo planus, padrąsinimus. Balandžio 30 d. rinkosi į Derby skautai ir skautės iš visos Anglijos. Rinkosi jaunimas, rinkosi plati visuomenė. Šv. Mišias už velionį atnašavo ir pamokslą pasakė Rajono Dvasios Vadovas kun. A. Kazlauskas. Prie karsto budėjo Rajono skaučių ir Bradfordo "Tėvynės" tunto vėliavos. Paskutinę kelionę į kapus velionis atliko ant savo išaugintų vadovų ir skautų pečių. Kapinėse atsisveikinimo žodį tarė Rajono Vadeiva ps. J. Alkis, DBLS vardu p. M. Bajorinas ir kitų organizacijų atstovai. Virš 30 vainikų papuošė naują kapą.

Šiandien, kai tamsaus Atlanto bangos neša vis tolyn ir tolyn nuo Anglijos krantų, jaučiu, kad ten palikau kažką didingo, brangaus ir nepasikartojančio. Kai žvelgiu atgal į tolį, iš rūkų išsiskiria neužmirštamo veido bruožai ir tarsi byloja, kad su mirtimi viskas nesibaigia. Idėjos ir dideli pavyzdžiai nemiršta kaip žmonės. Nemirs ir Anglijos skautybės idėja, kol velionio Kazimiero atminimas bus gyvas jo bendradarbių širdyse.

Ilsėkis, mielas Kazimierai, ramybėje, nes savo skautišką pareigą atlikai gerai, labai gerai.

ps. J. Bružinskas.

Paskutinę žemišką kelionę atlikus, Derby kapinėse.

KAIP VESTI SKILTĮ?

John Lewis

(tąsa)

IV Skyrius

KELI PATARIMAI VADOVAMS

Jeigu darbas pasidaro nuobodus, jei matai pas savo skautus palinkimą žaisti per tavo aiškinimą - yra kokių nors trūkumų tavo instruktavimo metode.

Štai keturios svarbiausios taisyklės, kurių reikia visada laikytis.

1. Niekad nieko nemokyti savo berniukų, jiems prieš tai neparodžius, kam tas gali būti reikalinga tikrame gyvenime.

2. Nuolat keisti sausus aiškinimus bei pamokymus konkursais ir žaidimais.

3. Kiekvienam paskirti laiką, per kurį jis privalo tą ar kitą atlikti.

4. Pasirūpinkite, kad nieks per skilties sueigas nebūtų nė vieno momento be darbo.

Keli pavyzdžiai parodys kaip vartoti šias taisykles.

1. Praktiška Skautybė.

Jūs mokote mazgų rišimo. Po kiekvieno parodyto mazgo papasakokite skautams, kada jis yra vartojamas, padarykit žygių, kad visuose jūsų pratimuose atvirame ore ir iškylose, skautai turėtų progos vartoti išmoktus mazgus. Pavyzdžiui, nuleiskit vieną berniuką virve iš 2 aukšto lango.

Kai du jūsų skautai pakankamai pramoko signalizuoti, ir parodykit jiems, kaip galima perduoti sakinius, kurie turi prasmės. Tai jiems suteiks daugiau noro ir pasiryžimo patiems pramokti.

Einant pirmąją pagalbą, reikalaukit, kad į viską būtų žiūrima rimtai. Skautai tesielgia su "sužeistuoju" kuo atsargiausiai. Tenejudina sužeistojo sąnario, jei tam nėra būtino reikalo. Jei tvarstote sulaužytąją koją, tebūna ji absoliučioje ramybėje. Jei šios smulkmenos yra praleidžiamos per pratimus, jos, tikriausiai, bus pamirštos ir turint reikalą sutikru nelaimingu atsitikimu.

Reikia dažniau daryti netikrų nelaimingų atsitikimų.

Galima pavyzdžiui parinkti tris skautus ir jiems pavesti, išstudijavus dalyką iki smulkiausių detalių, kaip, pavyzdžiui, bėgant pas artimiausią gydytoją (aišku, užteks tik rasti jo namus ir grįžti), suvaidinti kokį nors nelaimingą atsitikimą. Vaidinimui pasibaigus kiti skautai kritikuoja, ir skautininkas duoda pastabų dėl skautų vartotų priemonių ir jų padarytų klaidų.

Čia buvo tik keli pavyzdžiai, atsitiktinai parinkti. Svarbiausias dalykas, tai būti visada praktiškam ir įdomiam.

2. Konkursai.

Toliau dar specialus skyrius bus paskirtas šiam klausimui. Kiekviena skiltis privalo rengti konkursų tiek savo narių tarpe, tiek su kitomis skiltimis. Skilčių konkursai turėtų vykti sykį per mėnesį ir apimti visus skautiškų patyr. laipsnių programų dalykus, pradedant mazgais ir baigiant topografijos nuotraukomis, reikalingomis I-ojo patyr. laipsnio egzaminams.

Skiltis - konkurso nugalėtoja - laikytų per mėnesį (iki kito konkurso) savo pasižymėjimo ženklą, pavyzdžiui, mažą šilko gairelę ar ką nors panašaus.

Skautų konkurso pavyzdys, sudarytas taip, kad ir naujokai galėtų jame dalyvauti ir turėtų kuo domėtis.

1. Kiekvienas skautas mezga visus mazgus, kuriuos tik moka (duodamas vienas taškas už gerai sumegztą mazgą; jei iš eilės 8 mazgai yra gerai surišti, už juos duodamas dvigubas taškų skaičius).

2. Po du skautu iš kiekvienos skilties suriša visus mazgus užrištomis akimis (geriau ir greičiau tai atlikus skiltis gauna 10 taškų).

3. 5 Morse'o abėcėlės raidės yra siunčiamos kiekvienam skautui (1 taškas už gerai perskaitytą raidę; 10 taškų, jei visos 5 raidės yra priimtos).

A. Urbanavičiui, neseniai atvykusiam iš Lietuvos, sk. A. Gelažytė užriša savo pačios išaustą lietuvišką kaklaraištį "Trakų" stovykloje.

Nuotr. Vl. Bacevičiaus

4. Vienas Morse'o signalizuotės sakinys (10 taškų kiekvienam jį gerai perskaičiusiam skautui).

5. Kiekvienas skautas ieško pulso(1 taškas), 3 skautai tvarsto "sulaužytą koją" (5 taškai), 3 kiti skautai apriša žaizdą galvoje ir rankos pirštą (po du taškus už kiekvieną aprišimą).

6. Imtynės, "gaidžių muštynės" ir t.p.

Aukščiau duotas pavyzdys yra labai paprastas. Draugovė, toliau pažengusi, turės daug sunkesnę programą. Yra svarbu kelis linksmus ir gyvus dalykus rezervuoti konkurso programos galui ir kiekviename konkurse turėti šį tą naujokams.

V Skyrius

KA DARYTI SU "APSILEIDĖLIAIS" ?

1. Kaltė, gal būt, per monotoniški ir nuobodūs. Taisykitės.

Gal skautai neturi progos gyviau pasireikšti. Organizuokit linksmų žaidimų, triukšmingų "šurum-burum", teišranda skautai skilčiai šūkių ir teprisišaukia kiek nori.

Gal būt, nėra nei žaidimų, nei konkursų?

Gal būt, jūs esat prieš vaiką, kuris reikalauja būti suprastas? Pasistenkit diskrečiu sugebėjimu susekti tai, ko nepagaunate. Nueikit pas "apsileidėlio" tėvus - gal būt, ten jūs sužinosite, kodėl jums nesiseka.

Prieš griebdamiesi griežtesnių priemonių, paprašykit vieną savo gerųjų skautų tapti jūsų apsileidėlio bičiuliu ir jo nepalikti per vieną antrą mėnesį, nors jis ir yra prastas.

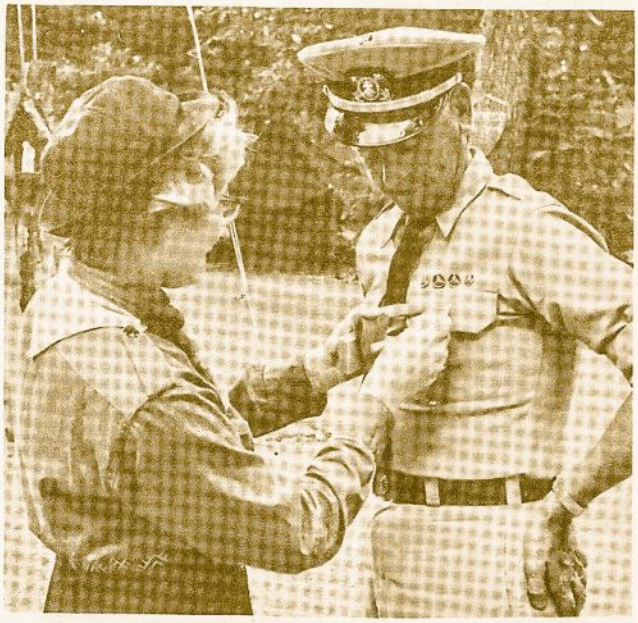

Čikagos skaučių "Kernavės" tunto stovykloje "Skautų Aido" atstovas jūr.ps. Br. Juodelis apdovanojamas stovyklos ženklu.

Nuotr. L. Knopfmilerio

Clevelando "Trakų" stovykla buvo gražiai išsipuošusi.

Nuotr. Vl. Bacevičiaus

Jei nė vienas šių vaistų nepadeda.

Panašus griežtas žingsnis parodys skautui, kad su skiltininku reikia elgtis rimtai.

Yra labai sunku reformuoti prastą skiltį ar prastą draugovę. Dalyką pataisyti gali tik naujas draugininkas arba naujas skiltininkas, kuris iš pradžios reikalautų iš skautų griežtai įstatų laikytis.

Svarbu yra pradėti iš naujo tik su labai nedideliu ir labai geru skautų skaičium. Reorganizuodami kokį vienetą, pradėkit atleidę maždaug visus senus narius. Ir po to, kai turėsite tik kelis gerus, disciplinuotus ir lojalius skautus, pradėkit priiminėti ir menkesnį elementą, tačiau tik po vieną iš karto. Kitų pavyzdys juos pamažu perdirbs. Jei jūs priimsite 2 ar 3 naujokus išsyk, tikroji skautiška nuotaika ir bendrai atrastas (dr-vės) skilties tvarkingumas vėl sumažės. Naujai įstoję sugadins visą grupę, ir sulaužys visumos vienybę ir ištikimybę.

Kada vienas skautas įstoja į skiltį, paimkit iš jo pasižadėjimą būti ištikimu skilčiai ir skiltininkui. Šis pasižadėjimas turėtų šiuo tuo skirtis nuo duodamo įžodžio, stojant į draugoves.

Kada skautai gerai žino savo laipsnių programas, jie gali žaisti, ar kambaryje ar lauke, daug įvairiausių skautiškų žaidimų, kur jie gali pasinaudoti savo įgytomis žiniomis.

Geras žaidimas mazgams pramokti yra, davus kiekvienam žaidėjų po virvutę, pradėti pasakoti kokią istoriją (apie gelbėjimą, pavyzdžiui), į kurios tekstą įeitų įvairiausi mazgai. Kaip tik skiltininkas (draugininkas) savo pasakojime paminėjo mazgą, tas mazgas turėjo būti žaidėjų surištas.

Jei skautiškumas yra gerai dėstomas praktišku būdu, jei jis yra paįvairintas žaidimais ir konkursais, apsileidimų būti negali. Jei tai atsitiktų, reikia griežtai bausti.

3. Laiko Ribos.

Kiekvienam skautui reikia nustatyti laiką, per kurį jis privalo išlaikyti egzaminus į įvairius patyr. laipsnius. Tas laikas bus ilgesnis vienetams ir trumpesnis kitiems. Jeigu skautas, savo tinginiavimo dėka, neišlaiko egzamino, jo negalima toliau leisti į jokias skilties sueigas, išskiriant specialiai jam skirtas pamokas. Geroje draugovėje tai reiškia, kad jam nebus leidžiama ateiti nei į dr-vės šventę, nei dalyvauti dr-vės iškyloje ar ekskursijoje, nei kitose sueigose. Jei jis pakartotinai neišlaiko egzaminų, atleiskit jį iš skilties. Tas mus priveda panagrinėti "apsileidėlių" klausimą. (b.d.)

Siunčiame nuoširdžiausius sveikinimus iš Vengrų Jubiliejinės Stovyklos Montreal'io "Šakūnis Vilko" Skautų, Tunto reprezentacinė skeltis,

Tq. Naukenas

S.V. kand. psklt. R. Naukenas

Skiltininkas

Skau

Mr.

40

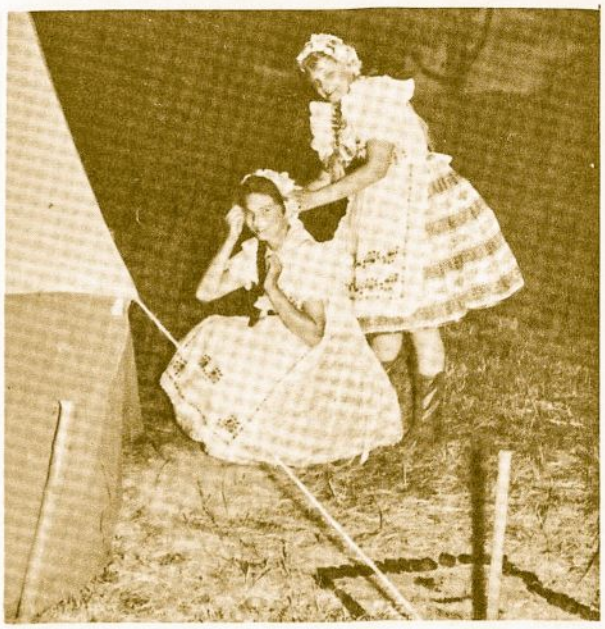

Vengrų skautės puošiasi prieš pasirodymą "Trakų" stovyklos lauže.

Nuotr. Vl. Bacevičiaus

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Valdyba

SKELBIA JAUNIMO DRAMOS

K O N K U R S Ą

(Dvi premijos: tūkstančio ir penkių šimtų dolerių)

1. P. L. B. Valdybos skelbiamame Jaunimo Dramos Konkurse gali dalyvauti viso pasaulio lietuviai kūrėjai.
2. Dramos taikomos pradžios arba aukštesniųjų mokyklų amžiaus jaunimui. Žanrą ir temą pasirenka patys dramų autoriai. Dramos sceninis laikas 1½ – 2 val. Pastatymo išlaidos derintinos su išeivijos teatrų materialiniu pajėgumu. Premijos neskiriamos, jei nebus pakankamai vertingų ir šias sąlygas atitinkančių dramos kūrinių.
3. Dramų rankraščiai parašomi mašinėle ir pasirašomi slapyvardžiu. Atskirame uždarame voke duodama autoriaus pavardė ir adresas su slapyvardžiu ir dramos pavadinimu. Vokai, ant kurių autoriai užrašys "nelaimėjus neatplėšti", nebus atidaromi ir kartu su rankraščiu grąžinami autoriaus nurodytu adresu.
4. Už dvi geriausias dramas skiriamos premijos. Pirmoji premija – **tūkstantis dolerių** (Mecenatas J. A. V. Lietuvių Bendruomenė). Antroji premija – **penki šimtai dolerių** (Mecenatas Kanados Lietuvių Bendruomenė).
5. Tas pats autorius gali gauti abi premijas.
6. Premijas laimėjusių dramų pastatymo teisę trejus metus nuo premijos įteikimo dienos turi Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Valdyba.
7. Konkurso Jury Komisijos sudėtis P. L. B. Valdybos bus paskelbta vėliau.
8. Paskutinė data konkursiniams rankraščiams įteikti (pašto išsiuntimo data) – **1961 metų spalio mėn. 1 d.**
9. Rankraščius siųsti šiuo adresu: P. L. B. Valdybos Sekretorius p. Kęstutis GRIGAITIS, 622 Davenport Rd., Toronto, Ont., Canada.

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės
V a l d y b a

Toronto, 1960 m. liepos 16 d.

LAISVAME PASAULYJE AUGANČIAM LIETUVIŲ JAUNIMUI

Brangūs Lietuviukai — Berneliai ir Mergaitės!

Taip plačiai esate išsiskirstę visuose pasaulio kraštuose, kad šiuo metu vieni renkatės į mokyklas, kiti skirstotės atostogų. Tik todėl nepradedu šio laiško linkėjimais jums laimingų mokslo metų ar malonių atostogų. Tegul Dievas visur visus jus laimina: ir mokyklose ir atostogose.

Jūs augate tokiose sąylgose, kad sutinkate žmonių visokių rasių, visokios tautinės kilmės, visokios kultūros. Kai ateityje keliausite pasaulyje, tai pastebėsite, kad yra labai didelio skirtumo tautų ir valstybių gerbūvyje ir kultūroje. Pastebėsite ir tai, kad žemiško gerbūvio ir dvasinės kultūros laipsnis nesutampa su krašto gamtos turtingumu ir išgyventų laisvės metų skaičiumi. Nelaikykite tuščiu pagyrimu Lietuvai posakio, kad ji per 20 metų laisvės pasiekė daugiau pažangos, negu daugelis valstybių per 150 ir daugiau laisvės metų.

Viso gyvenimo pažanga stebėtinai sutampa su žmogaus dvasios kultūra. Iš daugelio pavyzdžių, jeigu imsime Rusiją, natūraliai labai turtingą kraštą, matome, kad jai nesiseka palengvinti žmonių skurdo, panaikinti priverstino vergų darbo, atsistoti pirmaujančių kultūroje tautų tarpe, todėl, kad ten paniekinta žmogaus sielos kultūra ir pats žmogus. Ten paniekinta Evangelijoje telpanti pažiūra į žmogų. Nuo to kenčia žmogus, nes Evangelijos mokslas apie žmogų sutampa su žmogaus prigimčia. Kur kovojama prieš Evangeliją, ten kovojama prieš žmogaus prigimtį — taigi prieš žmogų. Iš kitos gi pusės nėra didesnio geradario už žmogų skelbiantį Evangeliją. Evangelijos skelbėjas ugdo pagarbą ir meilę žmogui, gyvenimą pagal prigimtį. Bilijonais dolerių matuojama medžiaginė pagalba negali prilygti to gero, kurio duoda vienas Evangelijos skelbėjas - misijonierius, nors jis nieko kito neturi, tik Dievo žodį, Dievą bei žmogų gerbiančią ir mylinčią širdį.

Mes lietuviai nebūtume dėkingi Dievui ir savo tėvams už mūsų krikščionišką sielą, jeigu nevertintume krikščionybės svarbos žmonijai. Kai sugrįš laisvė Lietuvai, tai ir ten daugiau reikš iš kur nors grįžtąs Evangelijos skelbėjas, negu keli milijonai dolerių, gauti iš kur nors paskolos ar pašalpos.

Mirštanti lietuvių karta tiek Lietuvoje tiek išeivijoje išaugino gana gausiai Evangelijos ir krikščioniško gyvenimo skelbėjų. Mums verta atsiminti, kad toji lietuvių karta vien tik Amerikoje yra išauginusi apie 700 kunigų, virš 2.000 seselių vienuolių. Kaikurie iš jų darbuojasi toli už Amerikos, yra lietuvaičių svarbiose pareigose kliauzūriniuose vienuolynuose. Ką veikia kiti viešai besidarbuoją, jūs tai matote.

Dabar laisvame pasaulyje auganti lietuvių karta dvasinių pašaukimų skaičiumi neprilygsta savo tėvų kartos, ar savo amžiaus jaunimo kitų tautybių kilmės. Būtų klaida manyti, kad lietuvišką jaunimą pats Dievas paniekino, kad juo nepasitiki. Kaltė yra kur nors mūsų pačių tarpe. Gal permaža krikščioniškos dvasios, gal perdaug dėmesio žemiškiems menkniekams, o permaža drąsos ryžtis didesniems dalykams, gal vyresnieji jūsų į tai nepadrąsina. Nesiimu į tą klausimą atsakyti, tačiau yra tiesa, kad iš jūsų tarpo yra nepaprastai maža Dievo pašauktų tapti žmonijos šviesa. Gyvename laikus, kada vieni ryžtasi keliauti po erdves, kiti savo gyvenimu ryžtasi tapti Kristaus draugais žmonijos išganymo darbe. Mūsų laikais visokis vidutiniškumas yra dar mažiau vertinamas, negu buvo praeityje. Džiaugiamės, kai jaunas lietuvis atsižymi moksle. Visi dar labiau džiaugiamės kiekviena siela, kuri turės drąsos kilti lig Dievo sosto šventųjų gyvenimo keliu, tapti Kristaus bendardarbiu žmonijos išganyme ir jos tikrame švietime.

Mieli berneliai ir mergaitės. Dievas, Lietuvių tauta ir visa žmonija laukia iš jūsų tarpo daugiau pašaukimų kunigystei ir vienuoliniam gyvenimui. Laisvame pasaulyje yra net keli lietuvių vyrų ir moterų vienuolynai. Yra kunigų seminarijos jūsų gyvenamuose kraštuose. Jums primenu, kad Romoje lietuviai turime Šv. Kazimiero Kolegiją, kurią patys lietuviai taip paremia, kad ten besimokančių tėvai atleidžiami nuo mokesčio už savo sūnus. Ten baige mokslą ir pašvęsti kunigai darbuojasi kiekvienas, kur kuris pasirinko, o laikui atėjus jie galės grįžti į Lietuvą. Šia proga jums primenu, kad kaikada girdimas abejojimas, ar svetur tapę kunigais, vienuolėmis — lietuviai galės grįžti į Lietuvą, neturi pagrindo. Kunigus ir vienuoles saistanti Bažnyčios drausmė nestatys jokios kliūties norintiems grįžti Lietuvon.

Būti kunigu ar vienuole mūsų pačių noro tačiau nepakanka. Dvasinis pašaukimas yra Dievo malonė. Ir jūs, brangūs berneliai ir mergaitės, ne visi būsite šaukiami būti kunigais ar vienuolėmis. Visi tačiau melskimės, kad Dievo malonė rastų lietuvių tarpe kuodaugiausiai vertų jo pasitikėjimo ir jo malonės garbės, kad mūsų jaunimas turėtų drąsos paklausyti tos Dievo malonės. Jums visiems kartu linkiu idealizmo degti meile ir noru padėti Kristui ir jo Bažnyčiai išganyti kuodaugiausiai sielų.

Dievas telaimina jūsų jaunystę, Švenčiausia Marija tegloboja jūsų nekaltumą, šventasis Kazimieras tebūna jums vadu ir įkvėpėju jūsų laukiančiose gyvenimo kovose.

Su meile jums visiems Kristuje,

Vysk. Vincentas Brizgys.

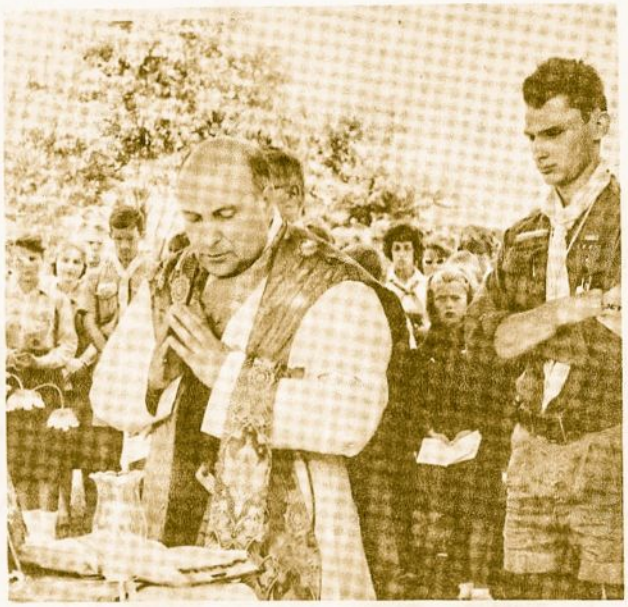

Šv. Mišios Clevelando "Trakų" stovykloje.

Nuotr. Vl. Bacevičiaus

Rugsėjo mėn. numeryje pradėsime spausdinti šių metų vasaros stovyklų aprašymus, kaip įprasta, pailiustruodami juos nuotraukomis. Kad dar nespėjo prisiųsti savo buvusių stovyklų aprašymų, PASKUBĖKITE. Spalių mėn. numeryje vasaros stovyklų aprašymų spausdinimą baigsime.

Red.

Skaitykime ir platinkime

"Skautų Aidą"!

JASINSKIAI

Kryžiuočiai!.. Kryžiuočiai!.. Tasai baisus žodis išgąsčiu, nusiminimu ir pykčiu pripildydavo kiekvieno lietuvio širdį. Kiek tai nelaimių nešdavo šaliai kiekvienas tų plienu apsikausčiusių vienuolių pasirodymas, kurie ant savo apsiaustų nešiojo išsiūtą kryžių, širdy - veidmainybę, pyktį ir godumą, o rankose kardą, sumirkusį beginklių kūdikių, moterų ir senelių kraujuose. Šie, neva Kristaus mokslą skelbią, ginkluoti ir puikybės pilni apaštalai eidavo per Lietuvą sodybų gaisrams šviečiant, nuo jųjų kardų mirštantiems dejuojant, ašaromis nuplautais takais motinų, našlių ir našlaičių, kurių turtus išplėšė, tėvus, sūnus, brolius ir mieluosius bernelius sunkion nelaisvėn nusivarė. Tų ginkluotų kryžiuočių pulkams perėjus, Lietuvos kaimai ir miestai griuvėsiais virsdavo, šimtai lavonų kelius nuklodavo ir medžius nukabindavo, o žydįs ir ramus krastas tyrais ir didžiuliais kapais virsdavo. - Tat nenuostabu, kad lietuviai visu savo širdies atvirumu nekęsdavo kryžiuočių, kad vos pirmam gandui pasklidus apie jų brovimasį į Lietuvą, vyrai kirvių ir iečių stverdavosi, o moterys neįeinamuose miškuose ir tvirtose pilyse slėpdavosi.

Kai Vilnių pasiekė baisi žinia, kad kryžiuočiai, perėję Nemuną, į Lietuvą braunasi ir pakeliui mirtį sėja, visa naikindami, degindami, mieste kilo sąjūdis, kurio ir apsakyti negalima. Nepaprasta skuba krauta į skrynias drabužiai, indai, brangenybės ir slėpta požeminiuose urvuose, žemėsna kasta. Dieną ir naktį pilys tvirtinta, kuriose pasislėpė dalis miesto gyventojų su žmonomis, vaikais ir turtu. Pataisyti prie krivių pilies aštrakuoliai, supilta aukštesni pylimai, pagilinti grioviai. Į pilį privežta kiek tik galima maisto, ginklų, žodžiu, mieste ir pilyse kaip avily ūžė, viskas judėjo.

Baimė didėjo - dienos slinko. Gi vieną naktį dangus nušvito kraujuota pašvaiste. Tai buvo kryžiuočių pranašas, kurie, kraujo ir grobio trokšdami, i Vilnių skubėjo. Ryto metą, šviesdami baltais apsiaustais, žėrinčiais šarvais, povo plunksnomis pasidabinę, įgriuvo į miestą pirmieji kryžiuočių daliniai, ir, bematant, keliose vietose pūkštelėjo į viršų geltona liepsna, ir juodų dūmų stulpai pakilo į dangų. Pasigirdo baisus klyksmas velkamų iš pasislėpimo vietų moterų, vaikų ir senelių, kuriuos "kilnūs" riteriai kardais kapojo, ietimis varstė, ant medžių ir stulpų karstė ir jų kančiomis gėrėjosi. Nei baimės perimti beginklių aukų maldavimai, nei plėšiamų nuo motinų kūdikių klyksmas nesujaudino užgrūdintų kryžiuočių akmeninių širdžių.

Atlikę baisias skerdynes, kryžiuočiai su savo gurguolėmis apsistojo ant Smėlių ties Švenč. Panelės bažnyčia ir ėmė plėšti pačią bažnyčią, iššudę pirmiau vienuolius. Rytojaus dieną visu smarkumu puolė krivių pilį, manydami, kaip medinė, greit paimsią. Bet drąsi įgula tinkamai sutiko neprašytus svečius. Didžiausi rąstai ir akmenys griuvo ant kryžiuočių, trupindami galvas ir krūtines, verdąs vanduo ir degutas srovėmis pasipylė ant aukštų tvorų ir pylimų, akmeninės kulkos lietum lijo, sutarškėjo visi ginklai, pakilo vilyčių debesys ir, bematant, kryžiuočių lavonais nuklojo visą aplinkumą, griovius ir perkasus užmuštais ir sužeistais sulygino. Kryžiuočiai nesitikėjo tokio atkaklaus pasipriešinimo ir, matydami pilies nepaimsią, netvarkingai pasitraukė į savo stovyklas. Rytojaus ir tolesnėmis dienomis puolimą pakartojo, bet visuomet be pasekmės. Nutarė priversti pilį badu pasiduoti. Užėmė Plikakalnį (dabar Trijų Kryžių kalnas) ir ten nuskyrė vietą vyriausiajam štabui. Puošnioj šėtroj apsigyveno pats ordeno magistras, kitas užėmė komtūrai ir vyresnybė, visų vyriausios jėgos pasiliko senojoj vietoj prie bažnyčios.

Laikas bėgo. Pilyse neregimai tirpo maisto ir parako atsarga. Dienos duoklė pusiau sumažinta. Bet kiekvienas jautė, kad netrukus teks rinktis: bado ar kryžiuočio kalavijo mirtį arba sunkią nelaisvę. Mėginama buvo naktimis pulti priešus, tačiau negalima buvo prieiti prie jo, nes sutirpęs sniegas ledu pavirto ir apdengė paviršių. Kalnas status, tat ledas darė jį visai ne-

Žylių būrelis "Kernavės" tunto stovykloje.

Nuotr. L. Knopfmilerio

prieinama.

Lietuvių kariuomenėj buvo karys Jasinskis. Negrabus ir nekalbus buvo, tačiau pasižymėjo savo jėga ir drąsa. Gerai jį pažinojo kryžiuočiai, nes ne kartą jiems teko paragauti jo didžiulio kardo.

Jasinskiui atėjo įžūli mintis išmušti neprašytus svečius nuo Plikakalnio. Per naktį karštai meldėsi. Pasistiprinęs malda, išsirinko stipriausią ir protingiausią arklį ir aštriai jį pakaustė. Buvo jau apypietė, kai Ja-

Vilkiukas G. Petrauskas savo įžodžio metu.

sinskis, sėdęs ant žirgo, per Šventaragio slėnį ir Vilnią pakalnėj atsidūrė. Iš tos pusės ant kalno nebuvo matyti nei vieno kryžiuočio. Jasinskis persižegnojo ir suvarė pentinus į arklio šonus. Tasai vienu šuoliu kartu su raitelio atsidūrė pačioj kalno pašvaistėj. Protingas gyvulys, instinkto vedamas, atsargiai kopė leduotu kalnų pasirinkdamas vietas, kur patogiau koją statyti. Porą kartų vos neįvirto į upę. Pamažu, žingsnis po žingsnio, slinko pirmyn, kol galiausiai atsidūrė pačioj kalno viršūnėj. Dar valandėlė - ir Jasinskis jau prie puikiosios palapinės. Už stalo, apdengto brangiais kilimais ir apkrauto įvairiais valgiais ir ąsočiais su vynu, pečiais atsirėmęs kėdės ramsčio, sėdėjo pats ordeno magistras. Matyt, buvo tik ką papietavęs ir dabar atsegtu apsiaustu, kojas ištiesęs, galvą ant krūtinės nulenkęs, ramiai snaudė. Palapinėj tik jis vienas ir tebuvo. Kitose palapinėse girdėti buvo šūkavimai, juokai ir taurių skambėjimas. Galima buvo spėti, kad visa vyresnybė puotauja, tardamasi saugi esanti ant neprieinamo kalno.

Jasinskis šoko į palapinę, ir magistras nesuskubo nei amtelti, kai Jasinskis stvėrė jį, užkimšo gerklę, surišo ir užmetė ant arklio. Tai įvyko taip greitai, kad stovykloj niekas nepastebėjo pagrobimo, juo labiau, kad įeita į palapinę buvo iš stačiosios pusės, kuria drąsuolis ant kalno užsikarietojo.

Šimtąkart sunkiau buvo nuo kalno nujoti, nes ir arklys dvigubą sunkumą turėjo vilkti ir stovykloj kas valandą galėjo pastebėti magistro pagrobimą. Bet drą-

Vilkiukai "Vilniaus" stovykloje su vadovais ir dvasios vadovu ps. kun. S. Kulbiu, S. J., Kanada.

Nuotr. J. Karasiejaus

J. Balaišytė tapo jaun. skaute. "Trakų" stovykla.

Nuotr. Vl. Bacevičiaus

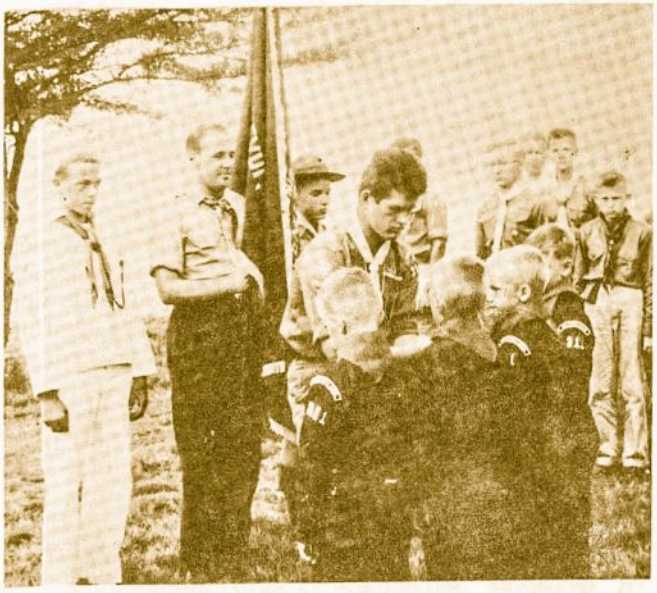

Draugininkas P. Žygas užriša kaklaraiščius davusiems įžodį "Trakų" stovykloje. Nuotr. Vl. Bacevičiaus

sus visuomet laimi!.. Ir Jasinskis, nors ne be pavojaus, laimingai nugalėjo visas kliūtis ir pakalnėj atsidūrė. Tą pačią valandą ant kalno kilo suirutė ir triukšmas. Vienas tarnų pastebėjo, kai Jasinskis jau buvo už Vilnios, o permestam per arklį belaisvy pažino magistrą. Subėgo kryžiuočiai ant kalno krašto, neįmanydami ką veikti, nes iš baimės ir ginklus pamiršo nustverti, kad drąsuolį nubausti galėtų. Troško iš pasiutimo, žiūrėdami kaip neapkenčiamas lietuvis jų vadą velka.

Pily džiaugsmui ir nusistebėjimui galo nebuvo, kai ant uždususio ir putoto arklio pasirodė Jasinskis ir po tvirtovės vado kojomis nudrėbė savo grobį, kuriame bematant pažinta pusiau užtroškęs, su skausmo, gėdos ir pykčio iškraipytu veidu kryžiuočių vadas.

Žinia apie vado pagrobimą žaibo greitumu aplėkė visus kryžiuočius. Kilo neramumai ir suirutė. Lietuviai tuo pasinaudojo ir, išėję iš pilies, smarkiai kryžiuočius apkūlė. Ypač kliuvo stovintiems prie bažnyčios.

Kryžiuočiai pradėjo derybas, trokšdami atgauti magistrą iš nelaisvės. Pilies vadas pareikalavo, kad kryžiuočiai tuojau išsinešdintų iš Vilniaus ir visos Lietuvos ir grąžintų lietuvių belaisvius ir grobį. Tik tomis sąlygomis sutiko grąžinti jiems vadą. Bet, žinodamas, kad "kilnūs" riteriai nelabai pratę laikyti duotąjį žodį, pareiškė, kad tik tada paleisiąs jų magistrą, kai jie atsidurs už Lietuvos sienų. Noroms nenoroms turėjo kryžiuočiai pasiduoti tokioms griežtoms sąlygoms ir nešdintis iš Lietuvos, žadėdami savo širdy ateity kerštą. Rytojaus dieną jie paliko Vilnių. Nevyko tačiau jiems, nes pelkėse laukė jų pasiruošę žemaičiai, ir bemaž visus išklojo. Į Prūsus grįžo tik likučiai, kur po kai kurio laiko grįžo ir aplaužytais ragais jų vadas.

Iš P. Vingio "Vilniaus Padavimų".

GIMTOJOJ PIRKELĖJ

V. ŠIMAITIS

Ąžuolai galvas kelia
lig dangaus debesų,
man gimtojoj pirkelėj
ir prie žemės šviesu.

Rūmuos deimantai šviečia,
ten naktis — kaip diena.
Man gimtojoj pirkelėj
saulės perlų gana.

Jieško laimės turtuoliai
už aukštųjų kalnų,
o gimtojoj pirkelėj
aš — su ja gyvenu!

Draugininkas skaito VS įsakymus: Pažangumo žymeniu apdovanoti sl. V. Bitėnas, psl. R. Bitėnas, psl. R. Petrauskas ir sk. N. Jarmas. Elizabeth, N. J.

Rašome patys

SKAUTŲ AUKSINIO JUBILIEJAUS SĄSKRYDIS DETROITE

Šiemet Amerikos skautai iškilmingai švenčia 50-ties metų gyvavimo sukaktį. Žymiausias minėjimo momentas buvo, kai birželio 10 d. suskrido apie 30,000 skautų į Michigano Parodos lauką Detroite ir 3 dienas ten stovyklavo ir demonstravo savo sugebėjimus.

Vienoj vietoj skautai nutiesė per tvenkinį virvinį tiltą ir leido, kas nori, juo pereiti į kitą tilto pusę, kita trupė kepė ant iešmo jautį, toliau skautai kepė blynus ir metė ant judomos juostos, kuria blynai slinko, o skautai vaišino jais lankytojus. Kiti teikė pirmąją pagalbą, tvarstė tariamai sulaužytus sąnarius arba gaivino "paskenduolius". Didelį būrį lankytojų sutraukė šokėjai, šokę įvairius indėnų šokius.

Gi Coliseume buvo įruoštos atskirų vienetų porodėlės. Jų tarpe labai aiškioj vietoj traukė lankytojų žvilgsnius lietuvių skautų įruoštas skyrius. Gražūs iš medžio išpiaustyti, žirgeliais ir tulpėmis papuošti gonkai su įrašu,liudija, kad čia lietuvių sodyba, o turtingas stalas, medžio drožinių, gintaro dirbinių ir audinių viliojo visus. Per tris dienas lankytojų netruko, ir Žirgų skilties skautai pasikeisdami budėjo ir aiškino visiems apie savo pavergtą tėvynę ir jos vaikų darbus ir vietoj demonstravo juostų audimą. Įdėtas darbas nenuėjo veltui: lietuviai gavo aukščiausią atžymėjimo ženklą.

SAULIUS KAUNELIS

PAPARČIO ŽIEDAS

Birželio 22 d. Los Angeles skautės ir skautai išvyko į gražius Lake Arrowhead kalnus 5 dienų stovyklon. Stovykla buvo pavadinta "Paparčio Žiedo Stovykla". Joje dalyvavo 15 sesių ir 22 broliai.

Stovyklai vadovavo s. M. Naujokaitis ir sesė Barmienė. Mes, jaunieji, daug išmokome ir pagilinome skautišką patyrimą. Vadovų pamokymai, dainos prie laužo ir mūsų pasirodymai nukėlė mus į Lietuvą, sustiprino vaizdus Birutės kalno ir Baltijos jūros bangų, o Neringos baltosios smėlio kopos atrodė taip arti ...

Daugelis iš mūsų labai jauni palikom tą brangų mažą kraštą, kiti visai jo nematėme, bet šioje stovykloje daug kalbėjome apie tėviškę, labai pamilom ją ir noras būti ir gyventi tenai augo mumyse stipryn ir stipryn!

Iš stovyklos grįžom su viena tikra mintimi, kad pasaulis supras mažųjų skausmus ir skriaudas ir kad laisvė turi sugrįžti tiems, kurie jos nori ir dėl jos kovoja. Mes pasiryžome kovoti kasdien ir nenuilstamai iki mums priklausanti tėviškė bus grąžinta ir mūsų tėvų žemės keliais vaikščiosime mes, o ne žiaurūs pavergėjai.

Šioje stovykloje Vyr. skaučių įžodį davė: Giedrė Fledzinskaitė, Vida Mikuckaitė ir Ina Stadelninkaitė, į 3 patyrimo laipsnį išlaikė ir įžodį davė Daiva Tamulaitytė ir Gytis Tamulaitis.

Sesė V. M. Los Angeles

SKAUTAI VYČIAI

Skyrių tvarko s. O. GEŠVENTAS,
1803 So. 51st Ave., Cicero 50, Ill.

SKAUTŲ VYČIŲ NUOSTATAI

s. A. AUGUSTINAS

(Pateikta bendrom diskusijom)

1. Aptarimas, 2. Tikslas, 3. Vienetų steigimas, 4. nariai, 5. Priklausomybė, 6. Uniforma ir ženklai, 7. Budėjimas ir įžodis, 8. Lėšos ir 9. Bendrieji nuostatai.

APTARIMAS: Skautai vyčiai yra trečioji skautavimo šaka, skirta vyresnio amžiaus skautams, perėjusiems dvi pirmąsias (vilkiukų ir skautų) skautavimo stadijas.

Taigi skautas vytis yra vyras, pasiekęs ankstyvo subrendimo laiką ir atlikęs visus kandidatui į vyčius taikomus reikalavimus: a) vienete išbuvęs tarp 6 mėn. ir 2-jų metų bandomąjį kandidatavimo laiką, b) įsigijęs visus tris skautų patyrimo laipsnius, c) išėjęs nustatytą vyčių programą, d) išlaikęs iš tos programos egzaminus ir e) davęs skauto vyčio įžodį.

Atatinkąs šiuos reikalavimus, vyčiu gali tapti ir vyresnio amžiaus vyras, net anksčiau visai nebuvęs skautu, bet nuo šiol sutinkąs gyventi pagal skautybės dėsnius ir reikalavimus, laikytis skautiškųjų tradicijų ir visur būti pavyzdžiu jaunesniesiems.

Skautas vytis yra asmuo, kuris jau nebežaidžia, bet samoningai gyvena. Tai yra įmanoma tik įsigijus būdo pastovumą.

Pasišventimas idėjai, sugebėjimas ir nuolatinės pastangos tobulėti visa savo asmenybe — yra būtina sąlyga kiekvienam kandidatui ir vyčiui.

TIKSLAS: Pasisavindamas skautiškąją ideologiją ir gyvendamas pagal skautybės principus bei tradicijas, skautas vytis naudojasi jomis kaip priemonėmis tauriosioms žmogaus savybėms ugdyti. O šios jau formuoja kilnias asmenybes, sugebančias sąžiningai ir samoningai tarnauti Aukščiausiajam gėriui ir vadovauti kovai prieš blogį: aukotis dėl tėvynės Lietuvos laisvės ir nepriklausomybės bei dėl kiekvieno savo brolio ir artimo gerovės.

VIENETŲ STEIGIMAS: Skautų vyčių vienetą steigia patys skautai vyčiai.

Skautų vyčių vieneto vardai: būrelis ir draugovė. Būrelį sudaro nemažiau kaip trys nariai. Du būreliai

gali sudaryti dr - vę. Būrelis steigiamas prie dr - vės ar tunto; o jų nesant atskirai, priklausant rajono Vadeivai — rajono s. vyčių skyriui ir Brolijos s. vyčių skyriui.

Steigiamos sueigos nutarimo du nuorašai su vardiniais narių sąrašais siunčiami gyvenamosios vietovės lietuvių skautų vieneto vyriausiam vadovui, kuris vieną nutarimo nuorašą su vardiniu sąrašu persiunčia rajono Vadeivai.

Būrelis išsirenka būrelio vadą ; draugovė — dr - vės vadą.

NARIAI: Skautų vyčių šakos šeimą sudaro: kandidatai, s. vyčiai ir patyrę s. vyčiai. Kandidatais priimami jaunuoliai aukštesnės mokyklos (high school) moksleiviai, raštu pareiškę norą įstoti į s. vyčius ir sutinką laikytis skautiškos ideologijos.

Kandidatas išbuvęs vienete ne trumpiau kaip 6 mėn., įsigijęs I-mą skautų patyrimo laipsnį, išėjęs s. vyčių įskaitant ir religijos programą, iš jos išlaikęs visų dalykų egzaminus ir nejaunesnis 16 metų amžiaus prileidžiamas prie s. vyčio budėjimo — įžodžio. Kandidatas atlikęs budėjimą ir davęs s. vyčio įžodį, tampa s. vyčiu ir jam suteikiama teisė nešioti s. vyčių kaklaraištį, ženklą ir lazdą.

Pageidaujama, kad s. vyčiai turėtų įsigiję bent vieną skautišką specialybę.

PRIKLAUSOMYBĖ: Skautai vyčiai yra Brolijos šaka. Jie registruojami dr - vėse, tuntuose, rajone ir Brolijos s. vyčių skyriuje.

UNIFORMA IR ŽENKLAI: Skautų vyčių unifarmą sudaro: haki spalvos palaidinė ir tos pačios spalvos ilgos kelnės, o stovyklinėje uniformoje dėvi trumpas, violetinės spalvos kaklaraištį, specialų s. vyčio ženklą ir lazdą. Ant dešinės rankovės ties pečiu dėvi tautinės spalvos skydelį.

BUDĖJIMAS IR ĮŽODIS: Skautų vyčių budėjimas ir įžodis atliekamas nakties metu. Budėjimą ir įžodį praveda vieneto pakviestas įžodžio vedėjas. Davus įžodį užrišamas s. vyčio kaklaraištis, įsegamas ženklas ir įteikiama lazdą. Atliekant budėjimą ir įžodį duodant, dalyvauja tik s. vyčiai.

TRADICIJOS: Skautai vyčiai iškilmingai atidaro ir uždaro stovyklavimo ir iškylavimo sezoną.

Minėjimais prisimena ir pagerbia: Lietuvos Nepriklausomybės Šventę — Vasario 16-tąją, Šv. Kazimiero - lietuvių skautų globėjo — kovo 4-tąją, Šv. Jurgio - pasaulio skautų globėjo — balandžio 23-čią, vieneto patrono ar kitą pasirinktą šventę, Lietuvių tautos tragedijos dienas — birželio 13-14, Jaunosios Lietuvos didvyrių - Dariaus ir Girėno — liepos 17-tąją, Lietuvių Tautos Šventę — rugsėjo 8-tąją, Lietuvių skautų įsikūrimą — lapkričio — 1-mą, Lietuvos kariuomenės įsikūrimo Šventę — lapkričio 23-čią.

Gerbia skautiškas ir tautines tradicijas ir laikosi jų. Skiepija savosios tautos ir kalbos meilę jaunimui. Stovyklose ir iškylose po laužo praveda susikaupimo pusvalandį. Visų iškilmių progomis dėvi pilną skautų uniformą.

LĖŠOS: Lėšas sudaro — a) nario mokestis, b) aukos, c) pajamos iš parengimų ir kitų šaltinių. Pajamos ir išlaidos žymimos kasos knygoje, kurią veda iždininkas.

BENDRIEJI NUOSTATAI: Skautų vyčių būrelis likviduojamas likus tik vienam nariui. Nustojusio veikti būrelio turtas perduodamas dr - vei, nustojus veikti ir dr - vei — tuntui.

Skautų vyčių vienetas veda vieneto dienyną ir kitas knygas.

Skautų vyčių vienetas gruodžio mėn. pabaigoje pristato dr - vei, tuntui ir rajono ar Brolijos s. vyčių vieneto žinių lapą.

SKAUTŲ VYČIŲ IDEOLOGIJAI GILINTI PAGELBINĖ MEDŽIAGA:

1. Išeiti pagrindinai visus skautų patyrimo laipsnius.
2. Giliau supažindinti su skautiškąja ideologija ir metodais.
3. Įsisąmoninti planingo darbo reikšmę asmens gyvenime: lavinti nagingumą.
4. Žinoti pavyzdingo piliečio ir tautiečio pareigas ir lietuviškos šeimos paskirtį.
5. Mokėti kaip panaudoti skautavimo žinias asmens dorovingumui, judrumui, santūrumui, pareigingumui, drąsai, orientacijai, drausmei ir kitoms taurioms asmens būdo savybėms ugdyti.
6. Paruošti referatą iš skautų ideologijos.
7. Gerai žinoti Lietuvos istoriją: Vilniaus ir Klaipėdos reikšmę Lietuvai ir lietuvių siekimus ir teisę būti nepriklausoma tauta bei valstybe.
8. Pagilinti socialinio teisingumo žinias: socialinis aprūpinimas ir apdrauda.
9. Mokėti savarankiškai vadovauti skautų vienetui.
10. Suprasti artimo meilę, mandagumą ir pagarba vyresniesiems.

Broli,
dalyvauk šio
rudens
JAV ir Kanados
Skautų Vyčių
Sąskrydyje
Toronte.

Sesę R.Petrušaitytę ir

Č.Žilionį,

sukūrusius šeimą, daug laimės ir gražiausios ateities linki

Hamiltono Širvintos ir
Nemuno Tuntai

Gamtos ir gyvulių DRAUGAS

Skyrių tvarko: A. Dundzila, 2686 N. Casitas, Altadena, Calif., U. S. A.

SESE, BROLI, nepamirškime, kad esame skautai, ypač tuomet, kai vasaros šilti orai, ilgesnės dienos, atostoginė nuotaika ir skautiški planai mus išveda į stovyklas ar iškylas: skautais ir elgtis turime! Tad gamtoje bėkime tikrais gamtos draugais: be reikalo nenaikinkime, nenokiokime augmenijos ir gyvūnijos; stenkimės būtąją vietovę palikti galimai panašesne tokiai, kokią radome; laikykimės švaros — popiergaliai, virvės galai, dėžučių antvožai, skudurai jokiu būdu negali likti mūsų buvimo liūdininkais. Vis budėkime: kiekvienam iš mūsų turi rūpėti visų dalyvių gerovė, sveikata ir gera nuotaika; stovyklos skautiška dvasia, pastabumas ir atsargumas turi lydėti kiekvieną.

Stebėkime gamtą, iš jos kuo daugiau pasimokyti bandykime. Atkreipkime dėmesį į medžio lapo, žolės stiebo ar laukinio žvėrelio grožį. Išsivežkime foto aparatą ir bandykime gražesnį augalą, žvėrelį, paukštį ar gamtovaizdį nufotografuoti. Gerai išėjusias nuotraukas SKAUTŲ ALDUI siųskite, jas mielai šiame skyrelyje spausdinsime!

Būvojant gamtoje, nėra sunku ir miesto gyvenimo išlepintam skoniui maisto užtikti. Kreipkime dėmesį į miškuose, laukuose augančias dovanas, jomis pasinaudokime. Be abejo, čia reikia griežtai laikytis vienos taisyklės - niekada nevalgyti tokių augalų, kurių nepažįstam, kuriais abejojame, ar iš viso jie valgomi. Gamtoje galima rasti augalų maistui, yra prieskoninių, yra skanėstinių vaisių, gėrimų. Šia proga talpiname valgomųjų augalų sąrašėlį - tokių, kuriuos žalius, nevirtus galima valgyti:

Baltojo ir raudonojo klevo luobą, (Red, Silver Maple);
Nuluptas paparčių šaknis (Bracken Fern);
Kiškio kopūsto lapus (Sorrel);
Sumaltas pievų ir miškų žolių sėklas;
Nuluptas ir nusunktas ąžuolo giles, su pienu (Oak);
Nuluptus, žalius riešutus (Hickory, Pecan).

Iš psk. A. Saulaičio, jr., gamtos specialybių užrašų, "Gamtos draugo".

SIAMO KATĖS

Yra viena puošnių, žvilgančiu kailiu ir akimis, galima sakyti, "salioninių" kačių rūšis, vadinamų Siamo katėmis. Gi Siamas — Tailandas taip pat ir vienos Azijos valstybės vardas yra, su sostine Bangkoku.

Ir keista: vienas iš rečiausių gyvulių Siame yra Siamo katė! Ir tos pačios, kurios ten užtinkamos, yra atgabentos iš Anglijos ir per Angliją. Nėra taip, kad Siamo katė su Siamu nieko bendro neturėtų. Ne. Jų tik ilgą laiką Siame nebuvo.

Tad netiesa ir keletoje padavimų — pasakų, jog viena ypač švelnų kailį, tamsų snukutį bei kojų galiukus ir — svarbiausiai — mėlynas akis turėjusi katė buvusi Siamo karaliaus dvaro katė. Gi kiek šiuo metu galima atsekti, katės niekad nebuvo mokomos šokinėti nuo Siamo kario nugaros ant priešų gerklių, kaip kad teigia senovės mitai. Krašto gyventojai tačiau savąsias kates vertina pagal savininkui atneštą geros ar blogos laimės kiekį.

Yra ieškomos margos, penkių spalvų katės, su šaltomis, į stiklines panašiomis akimis. Šeimininkui šias gerai maitinus ir prižiūrėjus, pastipusios jos gali savąsias akis brangakmeniais paversti, kurie teiks sveikatą, ilgą gyvenimą ir turtus. Nereikia sakyti, kad ši rūšis yra labai retai užtinkama — bent šiomis dienomis... Laimę taip pat neša ir turinčios baltą šeško dryžo katės.

Nelaimės katės rodosi paspraustomis uodegomis, slenkančios ant pilvų ir niekas nedrįsta jų pasiimti į savo pastogę.

Grynojo kraujo (ir išvaizdos!) katės yra kilusios iš 1884 m. Anglijon atvežtos poros: jas parsivežė britų generalinis konsulas Owen Gould savo seseriai dovanų. Šios, su devyniom kitom Anglijon tuo pat metu atvežtom katėm, išaugino šiandieninį Siamo katės "tikrąjį kraują" — šiais laikais laikomos gražiausiomis. Tai ilgo, laibo kūno, švelnaus kailiuko, vis plonėjančios uodegos, stačių ausų ir mėlynų, mėlynų akių savininkės. Pačiame Siame jos, be abejo, turi savo vertę, ypač perkant ir parduodant. Tačiau vietiniai gyventojai, praeities padavimų romantikos supami, vis ieško tų penkiaspalvių, šalto žvilgsnio akių arba tos dryžuotos laimę nešančios katės. Ir šios pastarosios, aišku, daug rečiau bepasitaiko.

RK talka
(Medžiaga iš D. Berrigan'o "Bangkok").

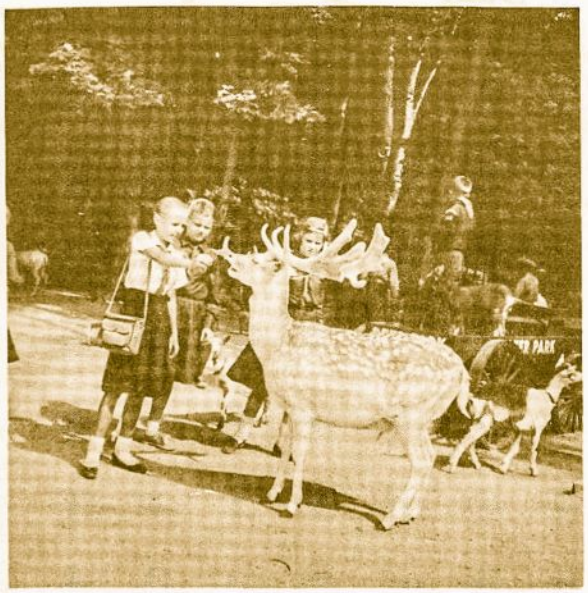

Gamtos draugės skautės M. Jokubaitytė ir I. Balaišytė vaišina jauną brieduką.

Nuotr. Vl. Bacevičiaus

BĖGIMAS

Kalifornijos Universiteto zoologijos profesorius M. Hildebrand domisi gyvulių ir žvėrių bėgimu, pačiu bėgimo procesu. Studijuodamas bėgančiųjų raumenų ir kaulų struktūrą, daug dėmesio skiria fotografavimui: fotografijų pagalba atsako į eilę klausimų, kaip pavyzdžiui, kokia yra bėgančio keturkojo kojų dėjimo tvarka, kiek, sakykime, lankstomas nugarkaulis prisideda prie greičio vystymo ir panašiai.

Visi esame matę šuoliuojantį arklį, tačiau kažin ar galėjome įsižiūrėti į arklio kojų judėsius, t. y., kaip jis deda kojas tarp šuolio, to pačio lėkimo oru. Pasirodo, kad tarp šuolio arklys kiekviena koja dar žeme prabėga (žiūr. iliustraciją). Taip šuoliuojantis žirgas gali bėgti apie 43 mylių per valandą greičiu, nuo šuolio iki šuolio prabėgdamas 23 pėdas. Įdomus skaičiavimas: išeina, kad iš visų jėgų bėgdamas arklys pajėgia padaryti 160 šuolių per minutę arba apie 2.3 šuolius per sekundę. Tai jau vistik greit!

Fotografijose ar piešiniuose įsižiūrėjus į arklio bėgimą, įdomu pagalvoti ir apie jo kojos kaulo struktūrą: tuoj krinta į akis kojų kaulų sąnarių dauguma. Gi žinovai sutaria, kad sąnarių judėsio harmonija daug prisideda prie greičio išvystymo.

Žmogus (tačiau tai dar nereiškia, kad tu ar aš, broli, sese) gali perbėgti 220 jardų atstumą 22.3 mylių per val. greičiu. Greitis priklauso nuo bėgimo atstumo: pav., vieną mylią žmogus bėga 15.1 mylios per val. greičiu. Mūsų draugai gyvuliai pajėgia bėgti greičiau; jie parodo ir daugiau ištvermės bėgdami; kai kurie bėga ir greičiau ir kur kas didesnius nuotolius už žmogų. Ar esi girdėjęs, kad —

— Yra faktas, jog arklys bėgo 35 m./val. greičiu ištisą valandą?

— Kiškiai šuoliuoja 40 m./val.?

— Mongolijos asilas yra bėgęs 16 m. atstumą 30 m./val.?

— Antilopės visai lengvai bėga šalia automobilių, 60 m./val.?

— Kupranugariai yra nukeliavę 115 m. per 12 val.?

— Kajotai ir lapės bėga 45 m./val. greičiu?

— Fox terrier veislės šuo, lenktynių ringe maitinamas saldainiais, bėgo mylios per valandą greičiu 17 valandų iš eilės?

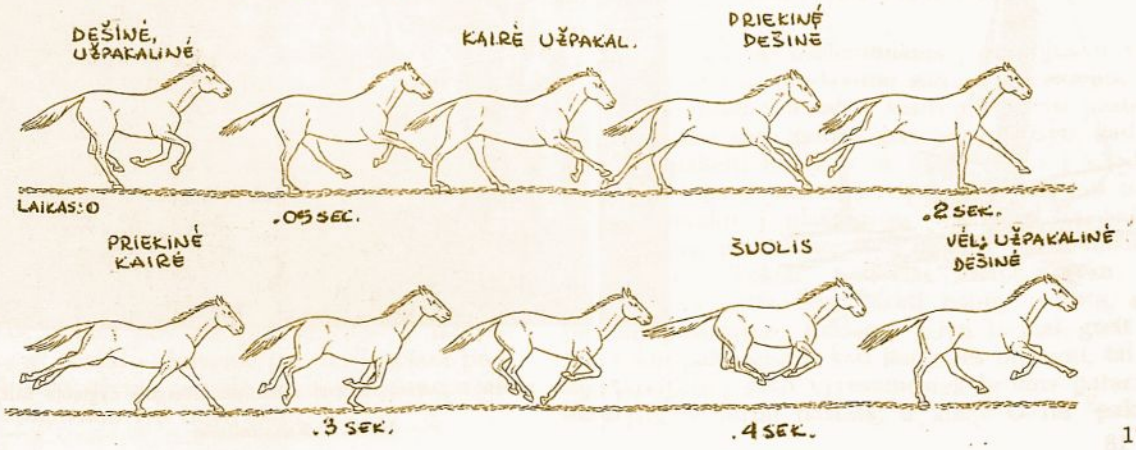

Skyrių tvarko jūr. s. B. Stundžia ..... 53 Yorkleigh Ave., Weston, Ont.

TRADICINĖ KELIONĖ

Sutaisius jachtą, atėjo laikas išbandyti šių metų vėjus. Kas svarbiausia, "Laumė" turėjo naujas bures. Jauną įgulą , sudarė: vyr. valt. Audrius Aglinskas, Gintaras Reklaitis, Gintaras Naučius ir Algirdas Tauras korp. Gintaro narys. Instruktoriai buvo: v. j. s. D. K. Aglinskas ir v. j. s. L. Knopfmileris. Kelionė į Michigan City tapo jau kaip tradicinė.

Rodos, viskas buvo tvarkoje, jachta tinkamai paruošta, puiki įgula, maisto atsargos pakankamos, na, o atsigerti galima buvo tyro vandenėlio. Bet ant vandens visuomet kitaip įvyksta negu kaip numatai. Bangos, nepastovūs vėjai, dažnai atneša netikėtumų, kurie nėra įskaityti į kelionės dienotvarkę. Su įvykiais visuomet reikia skaitytis ir būti pasiruošusiam įvairiems netikėtumams.

Prieš išplaukiant, saugumo sumetimais nutarėme pakeisti falus, kurie atrodė per seni. Darbas nelengvas, juo labiau, kad į stiebą reikėjo lipti. Jaunas vadovas Gintaras Naučius pasodinamas į "bocmano sostą" ir keliauja į stiebo viršūnę. Jam tai pirmas toks įvykis, ir pasaulis kitaip atrodė iš 40 pėdų aukščio.

Prie mažiausio bangavimo atrodė, lyg laivą kas verčia į bedugnę. Virves pervėrus su skridinius, bocmano sostas nusileido žemyn. Tuo pačiu laiku, kai pas mus bocmano sostas leidosi žemyn, Čikagos Jacht - Klubo stiebe pakilo į viršų raudona vėliava, — "Audros percpėjimo ženklas". Perspėjimas gerai, bet audra gali būti — gali ir nebūti. Gal kur nusuks į šalį ir mūsų nepalies? Gal?

Kolkas vėjas buvo iš pietų 10 m. į valandą, kaip tik palankus ir geras. Nežiūrint audros perspėjimo signalo, paleidžiami prisirišimo galai ir pasileidome pro uosto vartus į platų Michigano ežerą. Už molo vartų iškeliame didžburę, priekinę burę, motorą sustabdėme ir, gero vėjo varomi, pradėjome pirmąją šių metų kelionę.

Saulutei šildant buvo šilta, malonu. Įgula norėdama nudegti, nusimetė marškinukus. Esant jaukiai nuotaikai ir pučiant tokiam švelniam vėjeliui, ko daugiau ir tereikėjo!

Sutvarkius virves, nuplovus dėnį, išsiurbus iš bilžės (jachtos dugnas) vandenį visi po "sunkaus" darbo surado vietą dėnyje pasilsėti.

Bet kaip su kompasu, kokiu kursu jachta buriuoja? Ir kompasas ant borto, bet per skilusį stiklą išvarvėjo skystis ir atsirado oro puslių. Jei jų būtų viena ar dvi, tai dar būtų pusė bėdos, bet jų buvo tiek daug kaip "7 up" stikle. Įgulos nariai nutarė tą trūkumą pašalinti — reiškia pripildyti kompasą skysčiu. Nutarti buvo lengva, bet vykdyti nesisekė. Per mažą skylutę, šonu, netaip lengva buvo pripildyti. Kas daryti? Nuimti kompaso viršų, ir tuomet pripildyti

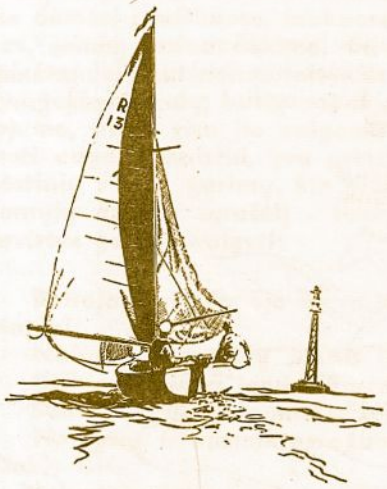

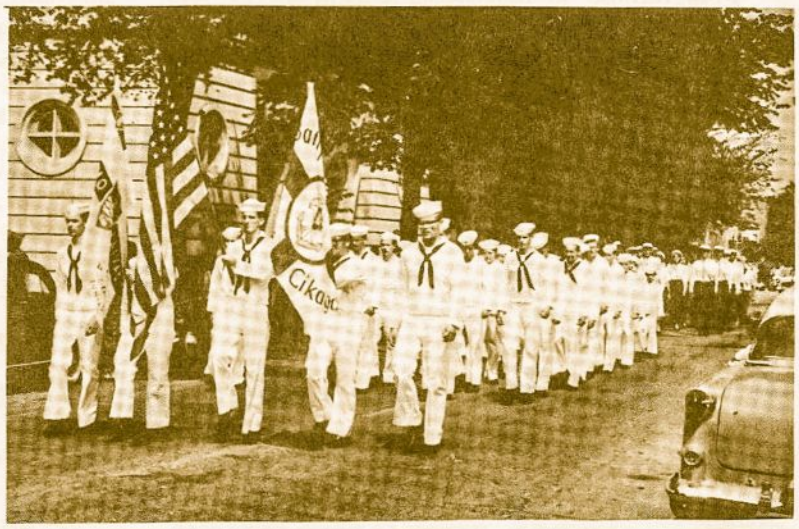

Žalgirio mūšio ir Dariaus-Girėno minėjime Čikagoje žygiuoja Baltijos Jūros tuntas.

Nuotr. L. Knopfmilerio

skysčio, tuomet darbas būtų lengvesnis ir greičiau būtų atliktas.(? Red.) Bet prie jachtos siubavimo, tai buvo nelengvas darbas.

Vargais negalais kompaso viršus vėl buvo pritvirtintas, bet visų oro puslių taip ir nepasisėkė pašalinti.

Ligonių turėti ant borto nėra malonu, bet kada ligonis dar nemirtinas, tai jį dar galima panaudoti. Atėjo laikas, kada ligonis turėjo gauti penicilino. Kadangi jachtoje buvo gydytojas, tai keblumų nenusimatė. Atleidus šotus, kad jachta nebūtų pakrypus, ligonis pasiruošė švirkštą priimti — kelios sekundės ir vaistai suėjo į kūną, o švirkštą reikėjo paruošti kitiems "vaistams" kompaso gydymui. Taip gydytojas tuo pačiu švirkštu pagydė ligonį ir sutaisė kompasą, iš kur dingo visi oro burbulai.

Pamažu atėjo pietų laikas. Apie viską buvo pagalvota, išskyrus virėją, kuris turėjo rūpintis mūsų alkiu. Bet kadangi visi norėjo valgyti, tai buvo per vėlu virti pietus. Čia vėl gydytojas "apsiginklavo" chirurginiu peiliu, nupiovė "salamio apendicitą" ir storais dideliais griežinėliais dešra pradėjo mažėti. Tokio pat likimo susilaukė skani juoda duonelė. Ką ten virti — ir taip jau buvo karšta.. Kiti įgulos vyrai prisiminė, kad turima ir kitų gaminių, bet atrodė, kad visi jau sotūs buvo. Turėta ir įvairių vitamininių gėrimų. Pasistiprinę, galėjome pagalvoti apie pamainų sudarymą.

Vėjas pamažu stiprėjo ir jachta pilnomis burėmis darė apie penkis mazgus.

Gerai užkandę, visi sumanė prisnūsti. Deja, neilgai tęsėsi tas malonumas, nes pradėjo bangavimas ir vanduo ėmė taškyti gulinčius ant denio. Kai kas pradėjo kaltinti vairininką, net pakeisti reikėjo. Bet ir naujam vairininkui geriau nesisekė. O kajutėje nuo siubavimo poilsio ieškotojas viena akimirka galėjo atsidurti ant grindų. Netrukus visa įgula atsidūrė denyje.

Visi stebėjo banguojantį ežerą ir gerėjosi vaizdais, kai "Laumė", kaip ančiukas siubavosi bangose. Tik vienam vairininkui tas vaizdas neatrodė patrauklus, nes turėjo vengti bangų lipimo į denį. Vėjui stiprėjant, bangos ėmė putoti, škvalai ėmė gūldyti "Laumę", o ji stengėsi nepasiduoti. Bet netikėtai vienam škvalui jachtą užgulus, mūsų naujai gražiai nudažytas stiebas nuvirto per bortą. Kodėl taip atsitiko, niekas nežinojo. Greitai sekė komandos, po kurių ir veiksmai. Kol mūsų jaunieji įkibę į šlapias bures ir stiebą traukė viską ant denio, antri triūsės prie motoro, treti viską fotografavo.

Galima buvo pasidžiaugti, kad jaunimas tokiu atvėju neprarado galvų ir įsakymus šaltai vykdė. Tas viskas įvyko pusiaukelėje į Michigan City.

Kas toliau? Atsakymas buvo vienas — laikyti kursą. Ir taip jau tik motoro pagalba "Laumė" lipo per bangas ir ėjo nustatytu kursu.

— Ar nevertėtų pasiklausyti oro pranešimo, buvo duotas pasiūlymas. Per radiją išgirdom viską, tik ne tą ko norėjomė išgirsti: — Lietus su perkūnija, stiprus vėjas, iki audros stiprumo. Toks tai buvo oro pranešimas, o mes buvome pusiaukelėje ir dar be stiebo. Ką gi darysi — buvome jau verdančiam puode! Michigano ežeras parodė savo gerąsias puses.

Nuo bangavimo visi buvo šlapi.

Vienas įgulos vyrukas bandė nuo bangų pabėgti į kajutę, bet ilgai ten neišbuvo, spruko iš kajutės, nes ten daugiau supimas jautės. Antras bandė burėmis prisidengti, bet greitai sušlapo.

Radiju niekas nebesidomėjo, nes nieko gero nesitikėjo išgirsti. Vėjas ir bangos stiprėjo. Prišakyje tolimos šviesos kvietė skubėti į saugų uostą. Laikydami kursą šviesų pusėn galvojame, ar suspėsime pabėgti nuo to kas supa mus aplink.

Žaibavimas padėjo mums įžiūrėti įėjimą į uostą. Jachtų prieplaukoje radome laisvą vietą prie krantinės. "Laumė" rodos pati skubėjo į ramią užuovėją. Staiga vėl sužaibavo, trenkė ir lietus prapliupo. Lyjo kaip iš kibiro, o įgula buvo dar ant denio. Netrukus visi atsidūrė ant krantinės, išmetė virves ir pritvirtino "Laumę". Ir tie, kurie nors dar kiek truputį buvo sausi, dabar visiškai peršlapo.

Taip pasibaigė šių metų tradicinė kelionė į Michigan City. Tai buvo šis tas naujo ne tik jaunimui, bet ir vyresniesiems, kurie jau ne kartą Baltijos audrose šlapo.

Tad iki sekančios metinės kelionės į Michigan City.

Gero vėjo! *L. K.*

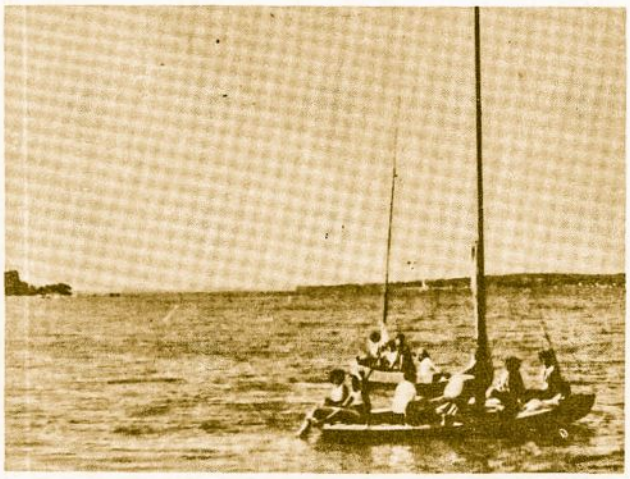

Nėra vėjo - nėra darbo. Clevelando "Trakų" stovyklos stovyklautojai Pymatuning ežere.

Nuotr. Vl. Bacevičiaus

NORI ATSAKYMO

Žiemos sezono užsiemimams pasibaigus ir vasaros — buriavimo, iškylavimo sezonui prasidėjus, vieno laivo broliai yra labai susirūpinę savo pastatais ir bando juos kaip galima greičiau pataisyti, kad galėtų vėl pakelti bures ir ar įleisti irklus į vandenį. Tik bedirbdami pastebėjo, kad jų valtis jau nebegalės išplaukti į plačiuosius vandenis šią vasarą, nes jau yra per senas, kad galėtų būti tinkamai pataisomas. Tokiai padečiai esant, lieka pasirinkti trys galimybės: pirkti naują, vartotą, arba pačiam pasistatyti. Kadangi laivo broliai greit jau bus tokio pažangumo, kad jau galės būriuoti, tai nutarė kreiptis į savo vyresniuosius brolius patarimo, kaip įsigyti burinį pastatą, ir kokį? O tie "pakratę

barzdas" klausimą rado visai nelengva. Pirkti naują valtį — reikia turėti daug pinigų. Statyti, kad ir mažą burinę baidarę, dingę, ar "snaipą" — reikia turėti tam tinkamą vietą ir daug visokių įrankių. Mažai vartotą — labai sunku rasti. O pirkti labai seną — reiškia vėl nesibaigiantį taisymą, užimanti daug laiko. Nepriėję vienodos nuomonės, broliai nutarė kreiptis per " Sk. Aidą" į brolius, jau turėjusius šioj srity patyrimo, ar dar galvojančius pastatus įsigyti. Susirūpinę broliai norėtų išgirsti skaitytojų nuomonę šiuo klausimu, nekantriai lauks ir bus visiems atsiliepusiems nuoširdžiai dekingi.

Vienas iš vyresniųjų brolių

1960 m. liepos 8 d.

Juodkrantės tunto grupė, dalyvavusi Žalgirio mūšio ir Dariaus - Girėno minėjimo parade.

Nuotr. L. Knopfmilerio

TAI ĮVYKO SENIAI...

D. Williams tuo laiku buvo ant Rytų Indijos Bendrovės laivo MARY, kuris ėjo iš Londono , Madras. Bėgant pro rytinį Madagaskaro krantą, laivo įgula pritrūko geriamo vendens. Kapitonas pasiuntė į krantą ilgąją valtį ir paliepė jos įgulai pasirūpinti pakankamai to brangaus jūroje skysčio. Valties įguloje buvo ir D. Williams. Esant "aukštai jūrai", valtis nedrįso prieiti prie kranto. Williams ir jo draugas, ilgai neraginami nusimetė batus bei drabužius ir nuplaukė į salą ieškoti vandens.

Tuo metu vėjas dar sustiprėjo. Susidarė tokia padėtis, kad abu jūrininkai negalėjo pasiekti valties o valties įgula nesiryžo eiti arčiau kranto, todėl kurį laiką palaukus, valties vyrai nusiyrė atgal prie laivo, kurio kapitonas, nė kiek nesijaudindomos, paliko tuos du jūrininkus jų pačių likimui ir pasukęs į Šv. Augustino įlanką ir ten pasipildęs vandens, tęsė kelionę, toliau.

Paliktieji savo likimui, be maisto ir drabužių, šiaip taip vertėsi maitindamiesi vaisiais, kol, keliaudami pakraščiu, sutiko vietos gyventojus, kurie buvo gana draugiški, nes parūpino jiems drabužių ir maisto. Williams draugas neatlaikė sunkaus gyvenimo ir mirė. Matomai ir namų ilgėsys prie jo mirties prisidėjo.

Madagaskare dažnai vyko karai tarp įvairių genčių vadų ir stambesnių valdovų. Williams tuose karuose pagarsėjo, ir kiekvienas nugalėtojas stengėsi jį sau pasilaikyti. Žinoma, jis todėl neblogai gyveno.

Esant Maratano valdovo tarnyboje, garsas apie jo sugėbėjimus karuose plačiai pasklido po visą salą ir pasiekė kito galingo valdovo Dempaino ausis, kuris pasiuntė savo asmeninį pasiuntinį su reikalavimu persiųsti Williams į jo sostinę. Maratano valdovui tai atsisakius padaryti, Dempaino pasiuntė vieną iš geriausių savo karvedžių su šešiais tūkstančiais kariuomenės paimti Williams. Maratano valdovas buvo priverstas nusileisti,perleisti baltąjį vyrą ir dar sumokėti baudą už padarytas išlaidas, susijusias su tuo žygiu.

Dempaino jį sutiko kaip žymų asmenį ir paliko gyventi savo rūmuose. Kai po kelerių metų ten pasimaišė piratų laivas BEDFORD GALLEY tai valdovas, kuriam matomai europietiškas žaislas buvo jau nusibodęs, leido Williams išvykti su laivo įgula. Laivas Šv. Augustino įlankoje buvo aplaužytas, todėl Williams perėjo į kitą piratų laivą PELICAN, o vėliau į fregatą MOCHA, kuriai pasisėkė šį bei tą sugriebti Raudonojoje jūroje. Dar kurį laiką paplaukiojęs įvairiais piratų laivais, Williams sugrįžo pas Maratano valdovą, bet tas, negavęs iš Williams jokių dovanų, įsakė iš krašto prapulti.

Susidėjęs su kapitonu Howard, bandė plėšikauti prie Gerosios Vilties rago, bet olandai jį sučiupo ir pristatė kaip belaisvį prie sunkiausio darbo ūkyje. Pabėgęs iš olandų, bastėsi šen bei ten, kol buvo pačiuptas anglų. Bet anglų laivams įsivėlus į kautynes Williams sugebėjo išnešti sveiką kailį ir pasiekti Mayotta salą, kur vietinės giminės vado pagalba pasistatė stiprų laivą ir išplaukė į Madagaskarą. Ten susitiko piratus kapitono White vadovybėje. Pasiplėšę piratai išsidalino grobį ir palikę seną laivą išsiskirstė.

Pasipainiojus kitam piratui kapitonui Halsey, Williams prisidėjo prie jo ir net tapo vieno iš jo laivų kapitonu. Čia jis padėjo Maratano valdovui jo ginče su broliu — tuo atsidėkodamas už visas buvusias paslaugas.

Sudužus audroje jo laivui, Williams pasistatydino slup'ą ir su dešimčia vyrų išplaukė į Mauricijaus salą, bet nepataikę į uostą apiplaukė apie Madagaskarą ir pateko į Mathelage salą, kur pasiliko metams. Bet vietiniam valdovui gauja nusibodo ir paliepė jiems išsikraustyti. Išplaukus, nepalankus vėjas privertė juos vėl salon išsikelti. Čia Williams su trimis vyrais buvo užmuštas.

Vėliau vietiniai, priselinę prie Williams slūp'o, išmušė ir visą įgulą. Taip baigėsi jūrininko nuotykiai, kuris per lūžtančias bangas plaukė vandens ieškoti.

B.

Sulaukus dukrytės, laimingus tėvelius

v.j.s. V.PETUKAUSKĄ, J.S.Skyriaus Skautininkų Dalies Vedėją, ir PONIĄ sveikina

L.S.B.J.S. Skyrius

Skyrių tvarko s. V. Tamulaitis, 1626 Rockwood St., Los Angeles 26, Calif.

URANIJAUS BEIEŠKANT

(pabaiga)

Į aerodromą mes išvažiuojame paprastai 5 val. 30 min. ryto. Kai pradedame ruošti lėktuvą, dar būna visai tamsu: danguje matyti visos žvaigždės. Čia švinta dar staigiau, negu temsta ir kai mes po 10 minučių startuojame, būna šviesu kaip dieną.

Skraidome dažniausiai keturias valandas. Maloniausia, aišku, ankstyvą rytą, nes tuomet oras vėsus ir ramus.

Mūsų skraidomajame plote žemės paviršius išraižytas uolotais kalnais, giliais slėniais, iškylančiais stačiomis, uolotomis sienomis, pagal kurias mes skraidome. Sparnas, paprastai, būna nutolęs nuo slėnio sienos apie 30 pėdų, bet kartais tik - tik nekabindamas uolų. Toks skraidymas yra tikrai įdomus, o aš mėgstu sekti lėktuvo šešėlį. Kai saulė būna dar labai žemai, tai jos spinduliai pereina per kabiną ir šešėlyje matyti lėktuve sėdintieji žmonės. Aš pajudinu galvą, ir šešėlis galvą judina.

Dažnai skrendame giliuose slėniuose. Taip kartą užpakalyje sėdintis geologas sako:

— Skrisk dešine to slėnio puse, o kai slėnis baigsis, apsuk ir skrisk atgal kita puse.

Aš matau, kad slėnis yra siauras apsukti jame lėktuvą, todėl iškylu ir apsisukęs vėl neriu atgal, traukdamas pagal kitą krantą. Jis seka žemėlapį ir vėl sako:

— Suk dešinėn už šito kampo į kitą slėnį.

Pasuku lėktuvą šiek tiek kairėn ir tada verčiu labai staigų posūkį dešinėn į tą "kitą slėnį", bet tada pamatau, kad ten jokio "kito slėnio" nėra, o tik to paties išgaubimas. Sukti atgal jau per vėlu. Taigi stumiu gazo rankenėlę iki pat galo ir traukiu lėktuvą aukštyn — vos - ne - vos persikrapštom per slėnio briauną.

Tas geologas, įkišęs nosį į žemėlapį, visai nepastebi, kas čia vyksta, bet Peterį net šaltas prakaitas išpila.

— Nemaniau, kad perlipsim — pagaliau jis pasako.

Tačiau slėniuose skraidyti labai smagu. Dažnai užtinkame puikias pievas, spalvotus uolotų upių krantus ar ežerus, užžėlusius vešlia žole. Per pastaruosius praskutam kelis kartus skersai ir išilgai stebėdami milžiniškus buivolus, straksinčias kenguras, greitakojus emu, didžiulius laukinius kalakutus, žąsis, antis ir daugybę kitokių žvėrių bei paukščių.

Apie kasyklas, o ypač į rytus nuo jų, kraštas visai laukinis ir dar labai mažai ištirtas. Laukiniai čiabūviai šiame Arhem Land rezervate gyvena taip, kaip jų proseniai gyveno prieš tūkstančius metų akmens amžiaus gadynėje. Jie nedėvi jokių rūbų ir visiškai nesueina su baltaisiais.

Kai NAVC kasyklų pasiųsti tyrinėtojai vyko šio krašto tyrinėti, jie matydavo dūmus. kylančius čiabūvių stovylos laužų.

— Kiekvieną kartą, mums keičiant stovyklos vietą, ją keisdavo ir jie mus sekdami — pasakojo jaunas geologas, vadovavęs tai ekspedicijai. Mums nepavyko pamatyti nė vieno iš jų, bet mes žinojome, kad kiekvienas mūsų žingsnis buvo sekamas.

Šis geologas surado laukinių laidojimo vietą, kuri baltiesiems nebuvo žinoma ir pažadėjo mums ją parodyti. Taigi susėdę į du džipus, po kelių valandų greito važiavimo lygumomis į rytus, pasiekiame plikų raudonų uolų kalną. Jo vakarinė pusė turi ilgą išilginį plyšį, kuris atrodo kaip milžiniškos pračiauptos lūpos.

Įlipame į tą plyšį ir pamatome kojų bei rankų kaulus, susmaigstytus į žemę, sudarant du taisyklingus elipsus. Kitokių kaulų ir kaukuolių čia mažai matyti, ir mes stebimės, kur galėtų būti sudėti ir kaip iš viso tuos visus kaulus iš lavonų išskiria. Tik vėliau sužinojau, kad mirusius užkasa ar įdeda į kiaurą medį ir taip palieka. Po kurio laiko sugrįžę juos atkasa ir išėmę kaulus nuneša į tą kalną, kur kaulai susmaigstomi į žemę.

Čia turėtų būti palaidota šimtai, o gal ir tūkstančiai žmonių, nes vieta atrodo jau labai seniai naudojama. Akmenys, ant kurių sėdima ir vaikščiojama, taip nušlifuoti, kad blizga kaip stiklas.

Toliau į kalno vidų eina keli trumpi urvai, kuriuose randame ugniavietes. Visur sienos papuoštos piešiniais, o ant pasienio uolų sudėlioti dvasių maišeliai, tinkliukai, virvutės, ietys ir kitokie daiktai.

Viskas čia labai įdomu, bet taip besidairant darosi ir nejauku. Galimas dalykas, kad mes esame sekami ir jei būtų nuspręsta, kad mes šią šventą vieta išniekinome, tikrai parsinešime po ietį nugaroje. Mes su savimi ginklų nepasiėmėme, o džipus palikome toli kalno apačioje.

Grįžtame nieko atminčiai nepasiėmę, palikdami viską taip kaip radome. Tačiau parsinešėme daug įspūdžių, nes matėme tai, ką retas baltasis yra matęs.

Šiaip skraidome daug. Randame nemažai "karštų vietų". Protarpiais tekdavo nuskristi, Katherine ir į Darviną, kur atlikom ir lėktuvo 50 val. patikrinimą. Pagaliau padaręs paskutinį skridimą, praleidžiu visą popietį, norėdamas gerai nuplauti lėktuvą. Sekančią dieną išskrendam į Batchelor, kur numatome atlikti mažą darbelį. Tačiau šis darbelis pasirodo ne toks jau mažas, ir tų kasyklų vadovybė nusprendžia jį atidėti iki sekančio sausojo metų laikotarpio pradžios.

Taigi daug negaišdami iš ten išskrendame į Darviną, kur praleidžiame kelias dienas, atlikinėdami įvairius reikalus ir tada išskrendame namų link. Pakeliui dar atliekame keletos valandų tyrimų skridimą prie Katherine ir sustojame nakčiai Daly Waters Oodnadattoj.

Iš čia 1955 m. gruodžio mėn. 7 d. rytą kylame paskutiniam perskridimui. Iš pradžių skrendame labai ramiame ore, bet užskridus virš kalnų, staiga supurto lėktuvą ir pradeda taip svaidyti, kad lėktuvą sunku besuvaldyti. Pažiūrėjęs žemyn matau, kad pučia labai stiprus šiaurės vėjas. Blogiausia, kad jo kryptis nesutampa nei su vienu iš Leigh Creek esamų dviejų tūpimo takų. Tačiau takas yra nebaigtas. Jis yra trumpas, dalinai apaugęs krūmokšniais ir padengtas juodais suodžiais. Tačiau kitos išeities nėra ir aš atsargiai tupdau lėktuvą tarp krūmų ant tų suodžių.

Nutūpti pavyksta gerai. Su vargu atsuku lėktuvą pavėjui, o kai pradedu ridenti, mes paskęstame juodų dulkių debesyje. Greit uždarome langus, bet priridenus prie benzino siurblio, sustoju ir išlipu iš kabinos. Pasižiūrau į lėktuvą ir net graudu pasidarė — visas padengtas juodais suodžiais.

Nieko nepadarysi — atsinešam vandens ir pradedam plovimą. Mūsų džiaugsmui suodžiai nusiplauna labai lengvai ir vėl lėktuvas žvilga salėje dar geriau, negu prieš tūpimą.

Po pietų vėjas kiek susilpnėja ir pakylame nuo pagrindinio asfaltuoto tako, o po 3 valandų skridimo ir beveik trims mėnesiams praėjus tūpiame Parafield aerodrome.

Tai pirmas kartas, kad Robby's Aircraft bendrovės lėktuvas taip ilgai būtų negrįžęs į savo bazę. Dėl to visai nesistebėtina, kad įriedėjus į angarą, visi metė savo darbus ir bėgo mūsų sveikinti.

Vedėjas mano darbu ir gerai išlaikytu lėktuvu taip patenkintas, kad man pakėlė algą ir dar davė visą savaitę atostogų.

Oro sk. v. sl. Z. KORONKEVIČIUS

PIRMOJI PAGALBA

NEŠTUVAI

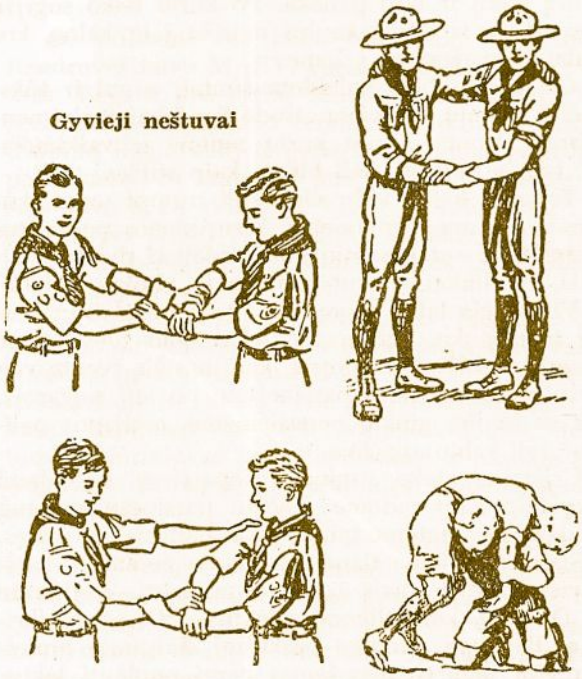

Gyvieji neštuvai

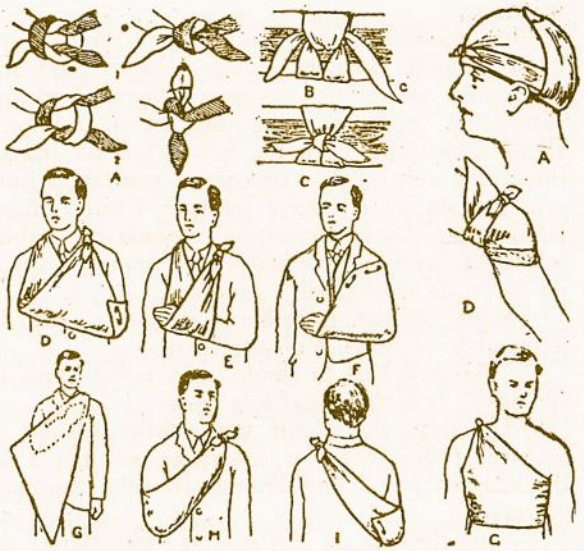

Taip surišama

įvairūs tvarsčiai

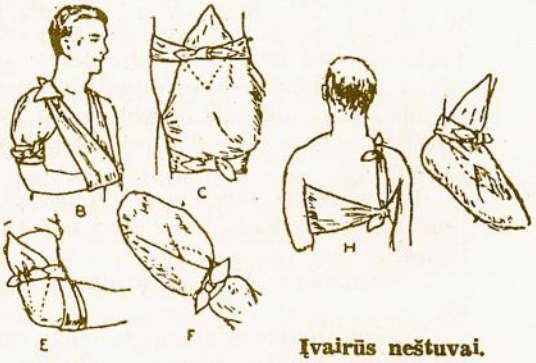

Įvairių kūno dalių tvarstymas

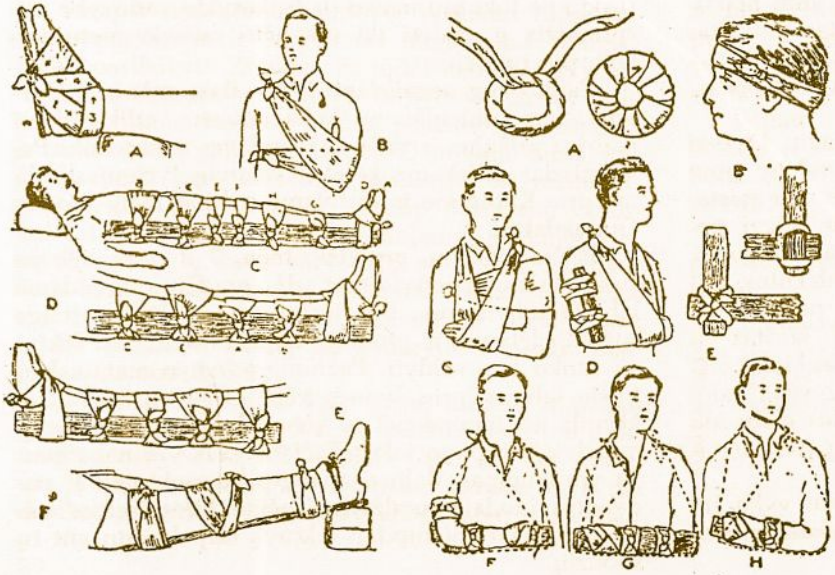

Įvairūs neštuvai.

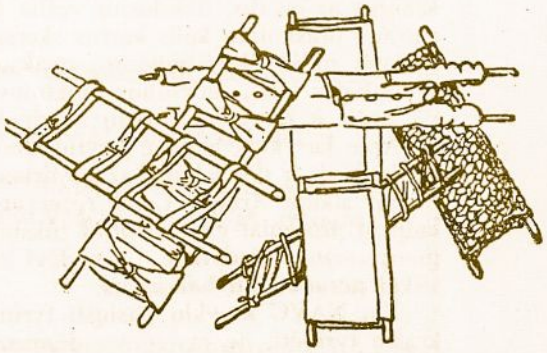

ATLANTO RAJONAS — JAV

ELIZABETH, N.J.

* Birželio 12 d. draugovės skautai ir vilkiukai paminėjo birželio trė - mimus, organizuotai dalyvaudami pamaldose. Po pamaldų turėjo trumpą sueigą - minėjimą.

* Birželio 19 d. skautai ir vilkiukai dalyvavo New Jersey L. B. surengtoje Lietuvių Dienoje, Royal Garden Parke ir atliko gana įdomią, įvairią ir linksmą programą, kuri išsiskyrė iš kitų jaunimo grupių programų savo puikia skautiška nuotaika. Pirmą kartą viešumoje pasirodė ir skautai - skudutininkai. Skautai dėkingi kompozitoriui Juozui Žilevičiui už padovanotą skautams II-kos skudučių komplektą, gaidų knygelę ir pamokymą. Medžiagą skudučiams parūpino p. Juozas Didžbalis, o skudučius pagamino p. Fidleris, kuriems taip pat skautiškas ačiū. Skudutininkams vadovauja sl. Vytas Bitėnas.

* Birželio 25 ir 26 d,d. dalis skautų - sportininkų buvo nuvykę į sporto šventę.

* Liepos 22 d. Warinanco Parko Stadijone mūsų skautės atstovavo N.J. lietuvius Pavergtųjų Tautų Savaitėje, kur dalyvavo aukštų amerikiečių svečių. Daugumas matė ir girdėjo lietuvių vardą pirmą kartą. Nors lietuviams atlikti programą buvo paskirta pabaigoje, bet ji buvo geriausia iš visų pasirodžiusių tautybių. Mūsų skautės pasirodė puikiuose tautiniuose drabužiuose ir pašoko tris tautinius šokius: Žiogelį, Kepurinę ir Lenciūgėlį. Programai vadovavo sesė sl. Gilanda Bartytė, Šokius atliko: Ąžuolaitė, A. Bartytė, Jarmaitė, Medžiūnaitė, Ramanauskaitė, Raudytė, Vaičiūnaitė ir Vakarietytė. Akordeonu grojo sl. V. Bitėnas. Vytas.

"Skautų Aido" garbės prenumeratą šiems metams dar užsakė Vasario 16-tosios gimnazijos sesėms ir broliams Čikagos vyr. skaučių "Mirgos" būrelis. Nuoširdus ačiū.

Atlanto Rajono Skautų Sporto Šventė Worcesteryje

Birželio mėn. 25-26 d.d. Maironio Parke, Worcesteryje įvyko LSB Atlanto Rajono penktoji sporto šventė. Šią jubiliejinę sporto šventę, kaip ir praėjusiais metais rengė Worcesterio skautų Nevėžio tuntas.

Iškėlus Nevėžio tunto, Lietuvos ir Amerikos vėliavas, sporto šventę atidarė Rajono Vadeiva s. P. Molis, į sportininkus žodį tarė Tėvų Komiteto Pirmininkas J. Pipiras, o rengėjų vardu pasveikino s.v. v.sl. A. Prapuolenis.

Šventė tęsėsi visą šeštadienį ir sekmadienį. Dalyvavo krepšinio, tinklinio, ir lengvosios atletikos komandos iš New Yorko, Bostono, ir Worcesterio, o taip pat, jaunių krepšinio ir lengvosios atletikos komandos iš Elizabeth, New Yorko, Bostono, ir Worcesterio. Šioje sporto šventėje dalyvavo ir sesių krepšinio komandos iš New Yorko ir Worcesterio.

Šeštadienio vakare įvyko didžiulis Joninių laužas, kurio programą atliko Worcesterio Nevėžio tunto ir Neringos Viet. skautai ir skautės, suvaidindami Joninėms pritaikytą vaizdelį "Prie Malūno". Vaizdelį parašė s.v. v.sl. L. Jakubauskas. Po laužo sekė šokiai.

Šios sporto šventės laimėtojais tapo Worcesterio Nevėžio tuntas, kuriam galutinai atiteko Rajono pereinamoji taurė, Sporto šventės Komisijos geriausiu sportininku buvo išrinktas Worcester Nevėžio tunto skautas psl. S. Garsys.

Atskirų šakų laimėtojai: Krepšinio 1 v. Worcesteris, 2 v. New Yorkas, Tinklinis 1 v. Bostonas, 2 v. Worcesteris. Šokime į aukštį - 1 v. A. Garsys, 2 v. Griauzda, 3 v. D. Grabauskas. Šokime į tolį - 1 v. A. Garsys, 2 v. K. Budreckas, 3 v. D. Grabauskas. Rutulio stumime - 1 v. D. Grabauskas, 2 v. S. Sirusas, 3 v. K. Gedmintas, 100 metrų bėgime 1 v. R. Kalvaitis, 2 v. K. Budreckas, 3 v. Žizkus, 200 metrų bėgime 1 v. R. Kalvaitis, 2 v. K. Budreckas, 3 v. Žizkus. Estafetėje - 1 v. New Yorko Tauro tuntas, 2 v. Worcesterio Nevėžio tuntas, 3 v. Bostono Žalgirio tuntas.

Visose sporto šakose taškų surinko: Worcesteris 41 tašką, Bostonas 29 tašką, New Yorkas 20 taškų.

Sesių krepšinio rungtynių laimėtojai: 1 v. New Yorkas, 2 v. Worcesteris.

Jaunių krepšinio ir lengvosios atletikos laimėtojai: Krepšinis - 1 v. Elizabethas, 2 v. Bostonas, 3 v. Worcesteris. Šokime į tolį 1 v. S. Garsys, 2 v. P. Nakročius, 3 v. Griauzda. Šokime į aukštį 1 v. Bitėnas, 2 v. Griauzda, 3 v. Dėdinas. 100 metrų bėgime 1 v. S. Garsys, 2 v. Bitėnas. 200 metrų bėgime 1 v. Garsys, 2 v. Griauzda, 3 v. Nakročius. Rutulio stumime 1 v. S. Garsys, 2 v. Griauzda, 3 v. Vilenskis.

Visiems pirmų vietų laimėtojams buvo įteiktos statulėlės, o antrų ir trečių vietų laimėtojams įteikta specialūs Atlanto Rajono Sporto Šventės pažymėjimai. Worcesterio komandai, laimėjusiai tris kartus iš eilės, Atlanto Rajono pereinamoji taurė atiteko galutinai.

Worcesterio Lietuvių Bendruomenės skirta taurė atiteko geriausiam sportininkui psl. S. Garsiui; Maironio parko skirta taurė buvo įteikta New Yorko sesių komandai, laimėjusiai 1 v. krepšinio rungtynėse; Amerikos Lietuvių Veteranų taurė įteikta Bostono tinklinio komandai, laimėjusiai pirmą vietą; Lietuvių Meno Mėgėjų Ratelio taurė įteikta pirmą vietą laimėjusiai Worcesterio krepšinio komandai; p.p. M. ir S. Prapuolenių taurė - Elizabetho jaunių komandai, laimėjusiai pirmą vietą krepšinyje. Laimėtojams dovanas įteikė Atlanto Rajono Vadeiva s.P. Molis, buv. ilgametis Worcesterio Nevėžio tunto tuntininkas.

Į šventę atsilankė LSS Pirmijos Pirm. v.s. Čepas, Nevėžio tunto dvasios vadas ps. kun. J. Steponai-

tis, kun. M. Tamulevičius, Pirmijos Vice-Pirm. v.s. K. Jonaitis, LSB Vadijos nariai v.s. A. Venclauskas, s. V. Mantautas, ps. R. Pakalnis, s. M. Manomaitis, Rajono Vadeivė s. A. Labuckaitė, ps. I. Šimulynaitė.

Atskiras vietoves atstovavo įgalioti: s. v. v. sl. R. Bričkus, s. v. v. sl. R. Klivečka ir sl. V. Bitėnas.

Šventėje taip pat dalyvavo Lietuvių Bendruomenės pirmininkas P.V. Mačys, LMM Ratelio pirmininkas J. Adomavičius, pirmieji skautų sporto šventės rėmėjai p. p. Prapuoleniai ir dabartinis Skautų Tėvų Komiteto pirm. p. J. Pipiras, be kurio didelio darbo ir vargo ši sporto šventė nebūtų buvusi tokia sėkminga.

Sporto šventė praėjo su dideliu pasisekimu, sutraukdama rekordinį sportininkų ir svečių skaičių. Ji parodė, kad skautiškas jaunimas domisi sportu ir mielai suvažiuoja išbandyti jėgų bei praleisti laiką skautiškoje lietuviškoje nuotaikoje. M.

AUSTRALIJOS RAJONAS

SYDNEY

* Gegužės 22 DLK Kęstučio d-vės d-kas sl. R. Cibulskis paskelbė d-vės skautams konkursą, kuris tęsis iki š. m. gruodžio mėn. Geriausiam skautui bus sumokėtas Rajoninės Stovyklos stovyklavimo mokestis.

(Gruodžio - sausio mėnesiais, Australijos Rajonas numatęs ruošti Rajoninę Stovyklą Ausros tunto nuosavoj stovyklavietėj, Sydney).

* Gegužės 28 d., Živilės d-vė "Dainavos" salėje turėjo sueigą specialiai vyresniom skautėm. Jos steigia vyr. sk. kandidačių būrelį. Sueigai instruktorium pakvietė ps. B. Žalį.

Ištroškęs brolis gaivinasi kalnų upelio vandeniu. Australija.

Nuotr. R. Cibulskio

* Gegužės 28, DLK Kęstučio ir Žalgirio d-vės iškylavo Katoomboje (60 mylių nuo Sydnėjaus). Iškylai vadovavo ir griežtai skautus prižiūrėjo d-kas sl. R. Cibulskis. Diena praleista gerame ore, belaipiojant po Mėlynuosius Kalnus. Aplankytos istorinės vietos, prisipirkta suvenyrų.

* Gegužės mėnesiui pasibaigus, DLK Kęstučio D-vės skautų konkursą vedė sk. H. Bakaitis.

* Birželio 4 susituokė buvusi Živilės d-vės d-kė sl. Nijolė Mauragytė su jaunuoju visuomenininku Kastyčiu Stasioniu.

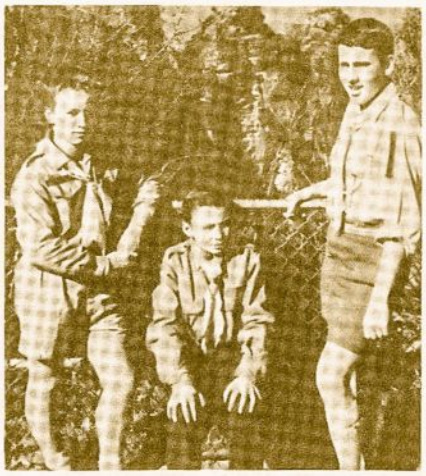

Trys broliai ir Mėlynųjų Kalnų "Trys Seserys" (Three Sisters), Australija.

Nuotr. R. Cibulskio

* Birželio 8 d., Sydnėjaus laikraštis "Daily Mirror" įsidėjo DLK Kęstučio d-vės skauto V. Mirono nuotrauką. Sk. V. Mironas tą dieną žaidė Rugby Union už savo mokyklą. "Daily Mirror" paminėjo jį kaip geriausią aikštėj žaidėją. Jis yra savo mokyklos komandos kapitonas.

* Birželio 12 Sydnėjaus lietuvių bendruomenė paminėjo žiaurius Sibiran trėmimus Šv. Mišiomis ir rimta programa. DLK Kęstučio d-vės skautai uniformuotai dalyvavo mišiose ir talkininkavo prie salės įėjimo durų.

* Birželio 25 DLK Kęstučio d-vė turėjo sueigą "Dainavos" salėje ir jos kieme. Sportuota, mokytasi, dainuota. Sueiga baigta pakartojus skautų įžodį ir šūkį.

* Birželio mėnesiui pasibaigus, DLK Kęstučio d-vės konkursą vedė sk. A. Bartkaitis. Aras.

VIDURIO RAJONAS

CHICAGO, ILL.

* Žalgirio mūšio, Dariaus ir Girėno ir Pavergtų Tautų minėjime š. m. liepos 17 d., greta kitų organizacijų, gausiai dalyvavo visų tuntų skautės ir skautai, Korp! Gintaras ir A.S.S. Parado metu skaučių ir skautų vienetai turėjo tiek gretų, kiek visos kitos organizacijos sudėtos kartu. Ypatingai gausi buvo jūrų skautų grupė, kurią labai vykusiai papildė į šventę atvykęs amerikiečių jūrų skautų orkestras - ištisas "Flying Dutchman" laivas. Įspūdingai atrodė ir skautų kolonos gale vežami du burlaiviai su pakeltomis burėmis ir švyturys. Visą skautų-čių grupę vedė rajono vad. s. V. Vijeikis ir tuntininkai - ės.

* DLK Mindaugo dr-vės tėvų grupė ir dr-vės vadija birželio mėn. 18 d. Willow Springs turėjo smagią gegužinę ir kartu Joninių laužą. Draugovei vadovauja patyręs vadovas ps. Jurgis Prapuolenis.

* LS Seserijos Ūkio Skyr. vedėja ps. Sofija Jelionienė nuo š. m. birželio 5 d. perėmė Kernavės tunto jaunesniųjų skaučių Dubysos draugovės vadovavimą, vietoje pasitraukusios draugininkės ps. Nijolės Užubalienės. B.J.

* Jūrų ps. A. Levanas ir jūrų ps. E. Šimaitis ilgalaikiai Baltijos Jūros tunto vadovai pravedė teoretinius ir praktinius 10 dienų buriavimo kursus Detroito jūrų skautų ir jūrų skaučių vienetams. Kursų užbaigime dalyvavo ir dar du gintariečiai iš Čikagos v.v. A. Šlapkauskas ir v.v. V. Šimaitis.

* Skautininkų Ramovės iškyla buvo surengta š. m. birželio mėn. 19 d. į Elgin, Ill., pas ten gyvenančią ps. L. Kilikonienę. Iškylos metu s. V. Stasiškis išsamiai nagrinėjo skautininkų institucijos veiklos metodus įvairiuose kraštuose ir bandė ieškoti naujų metodų sėkmingam mūsų vadovų aktyvo išlaikymui.

* s. v. v. s. dr. Algirdas Avižienis, aktyvus skautų vyčių ir akademikų skautų veikėjas, šį pavasarį Illinois Universitete apgynė disertaciją ir gavo elektros inžinerijos mokslų doktoratą. Jaunasis daktaras šiuo metu dirba atsakingą darbą tolimesniuose

elektroninių skaičiavimo mašinų tyrinėjimuose. Prieš metus brolis Algirdas greta savo studijų energingai dirbo skautiškos spaudos darbą, kaipo "Mūsų Vyčio" vyr. redaktorius.

* Boat Handling Course (praktiško laivo vedimo) kursą, kiekvienais metais ruošiama Chicago Council, baigė ir gavo teisę vesti laivus du Baltijos Jūros tunto pareigūnai - v. vl. G. Bubelis ir vl. Ks. Aleksiūnas.

* vl. V. Putrius, baigęs inžinerijos mokyklą, išvyko atlikti karinės prievolės. Jūrų skautai ir skautės broliui linki sėkmės. V. M.

* Lituanicos tunto vadijos posėdyje ps. V. Kučiausko pasiūlymas Čikagos skautų stovyklavietėje Custer, Mich. suorganizuoti Jubiliejinę 45 metų visų JAV liet. skautų stovyklą, buvo entuziastingai priimtas. Tenka sveikinti šį Čikagos skautų vadovų rimtą ir kietą užsimojimą visus brolius (ir seses!) sušaukti į vieną bendrą 45 m. stovyklą ir palinkėti, kad per ateinančius 3 metus šis pasiryžimas įgautų aiškias ir konkrečias formas.

* Baltijos Jūros tunto 22 broliai, vadovaujami naujos kadencijos skiperio j.ps. A. Levano, komiteto pirm. j.ps. Br. Juodelio ir tuntininko v.v. A. Butkevičiaus dalyvavo Čikagos amerikiečių visų šakų "explorers" metinėje inspekcijoje Naval Armory patalpose, kaip "Baltic Sea" ship. Šis lietuvių reprezentacinis jūrų skautų vienetas, registruotas BSA, gražiai pasirodo jau kelinti metai, laimėdamas irklavimo varžybas visoje Čikagos apygardoje. Šios šventės metu ir buvo įteiktos trofėjos už pereito sezono laimėtą pirmą vietą. Inspekciją atliko armijos ir karo aviacijos generolai ir dų karo laivyno kapitonai, vadovaujant BSA vadovams.

* ps. Vytautas Šliupas, ASS filisteris ir Lituanicos Skautų tunto vadovas, grįžta atgal į Čikagą iš Afrikos, atlikęs ten dviejų metų tarnybinį inžinieriaus darbą. Kartu grįžta ir buv. veikli skaučių vadovė Vanda Šliupienė - Fabijonavičiūtė ir sūnus Kęstutis. Savo tarnybos metu brolis Vytautas ne kartą skelbė Lietuvos ir Lietuvių skautų vardą Afrikos valstybėse, kaip BUS specialus atstovas Afrikai.

* ps. Vytautas Petrauskas, buv. Lituanicos tunto tuntininkas, šias pareigas palikęs dėl profesinio darbo, neseniai sėkmingai išlaikė valstybinius architekto egzaminus ir, užbaigęs šiuos rūpesčius, dabar vėl įsijungė į tuntą, paimdamas tunto meno vadovo pareigas.

* s. Vl. Vijeikis : LSS JAV vidurio rajono vadeiva šią vasarą aplankė visų penkių Čikagos tuntų skautučių stovyklas, kartu pastovyklaudamas ir prisidėdamas prie sėkmingo laužų pravedimo. Sekančią žiemą s. Vl. Vijeikis rengiasi pravesti laužavedžių kursus Čikagoje.

* Kernavės skaučių tunto vasaros stovyklos vedėja rugpiūčio 7 d. turėjo baigiamąją sueigą-iškylą į Park Forest. Stovyklos viršininkės ps. Vitos Černienės darželyje buvo pasidalinta įspūdžiais ir paiškylauta arti esančiame miške. Šia proga stovyklos štabas įteikė viršininkei prisiminimą iš kelmo meistriškai padarytą stalo lempą.

* Skaučių antrojo patyrimo laipsnio aiškinimų konspektus išsamiai paruošė ir rotatoriumi atspaudė Kernavės skaučių tunto vadija. Vasaros stovyklai tuntas rotatoriumi išleido rinktinių dainų knygutę "Kernavėlė dainuoja".

* Jūrų ps. Eugenijus Šimaitis, Korp! Gintaras pirmininkas labai sėkmingai pravedė trijų savaičių šios vasaros Baltijos Jūros tunto stovyklą.

FILISTERIŲ SKAUTŲ SĄJUNGOS SUVAŽIAVIMAS

Gegužės 28-30 dienomis Linkų vasarvietėje, Christiana Lodge, įvyko Filisterių Skautų Sąjungos pakeitusios seniau egzistavusią Akademikų Skautų Ramovę steigiamasis suvažiavimas. Dalyvavo reprezentacinis 73 narių skaičius.

Suvažiavimas atidarytas fil. L. Maskaliūno. Pirmininkauti pakviesti fil. G. Šernas ir fil, R. Kezys, o sekretoriauti fil. M. Leknickaitė. Sudarytos nominacijų, mandatų ir rezoliucijų komisijos.

Aštuonios vietovės žodžiu ar laišku pristatė filisterių veiklą ar jos galimybes.

Programa pradėta įdomiu žvilgsniu į filisterių veidą ir kartu skirtumus. Moderuojant fil. E. Kaminskui, savo kartos problemas pristatė — Lietuvoje baigusiųjų kartą — fil. B. Lukštaitė, Vokietijoje studijavusių— fil. A. Stepaitis ir išimtinai Amerikoje studijavusių — fil. A. Avižienis. Kartų skirtumai buvo iškėlę nemažas diskusijas, tačiau bendrame rezultate nutarta, kad kartų skirtumai neišvengiami, tačiau tas nebūtinai turi kliudyti bendros veiklos pagrįstos bendrom idėjom.

Vėlesnės diskusijos buvo suskirstytos rateliais. Čia FSS santykiai su Studentų Skautų Sąjunga buvo pristatyti fil. J. Liubinsko. FSS santykiai su LSS buvo pristatyti fil. R. Minkūno. O vidinę FSS veiklą apklausinėjimų anketos pagalba nagrinėjo fil. V. Černius, padedamas fil. D. Koklytės.

Daug dėmesio sukėlusią FSS kultūrinę programą nagrinėjo fil. B. Vaškelis ir fil. E. Kaminskas, moderuojant fil. T. Remeikiui.

Kontraversiją sukėlusią FSS Politinę programą nagrinėjo fil. R. Kezys, moderuojant fil. T. Remeikiui. Nors daugumas vyresniųjų filisterių pradžioje išgirdę apie politinę programą parodė šiek tiek nustebimo ir pasipriešinimo, pagaliau po ilgesnio išsiaiškinimo ir išsikalbėjimo, visdėlto, pritarė politinės programos įvedimui.

Ir FSS visuotinę - tautinę programą aptarė fil. A. Mickevičius ir fil. D. Talat-Kelpšaitė, vėl moderuojant fil. T. Remeikiui.

Sekmadienį nuo pat ryto vėl kibtasi į programą.

Religinį skautiškosios ideologijos aspektą egzistencialistiniai pristatė kun. J. Kubilius, SJ, o humanišką dalį aptarė prof. S. Kolupaila.

Po rezoliucijų priėmimo, užkliuvo gal kiek tik su politinėmis rezoliucijomis, sekė diskusijos ir pranešimai administraciniais reikalais. FSS organizacinę struktūrą pristatė fil. E. Vilkas, FSS šalpą — fil. A. Stepaitis, FSS finansus — senj. Minkūnas ir FSS spaudą — fil. A. Mickevičius.

Prof Galva-Galvanauskas peržvelgė Lietuvos praeities ir dabarties politinę - ekonominę padėtį savo paskaitoje "Tikroviškasis lietuvių tautos laisvinimas". Galop išsirinkta pirmoji FSS valdyba — filisteriai V. Šliupas, E. Kaminskas, B. Lukšaitė, D. Koklytė ir A. Avižienius.

Sprendžiant iš suvažiavimo dalyvių entuziazmo, tikėkime, kad naujai įsteigta FSS ateis į visuomenę su gyvu ir kūrybingu veidu. **B-tė.**

ATSIŲSTA PAMINĖTI:

KNYGŲ LENTYNA, Nr. 3 (117) Gegužė - birželis, 1960.

ŽVALGAS, Nr. 1, Nr. 2, Los Angeles skautų laikraštis. Redaguoja J. Gliaudys, jr., 8 psl. ir viršeliai.

ŽAIBAS, Nr. 5 (15) Worcesterio Nevėžio tunto laikraštis, 10 psl.

SVEČIAS, Nr. 2, 1960, lietuvių evangelikų - liuteronų laikraštis, 24 psl. ir viršeliai.

Dp 2229

7-8

1960

Šio Nr. viršelyje Detroito Žirgų skilties skautai savo paviljone. (žiūr. 14 psl.)

ŽALGIRIO MŪŠIO IR DARIAUS - GIRĖNO MINĖJIMO EISENO-

JE ŽYGIUOJA AUŠROS VARTŲ IR KERNAVĖS TUNTŲ SESĖS.

Nuotr. V. Noreikos

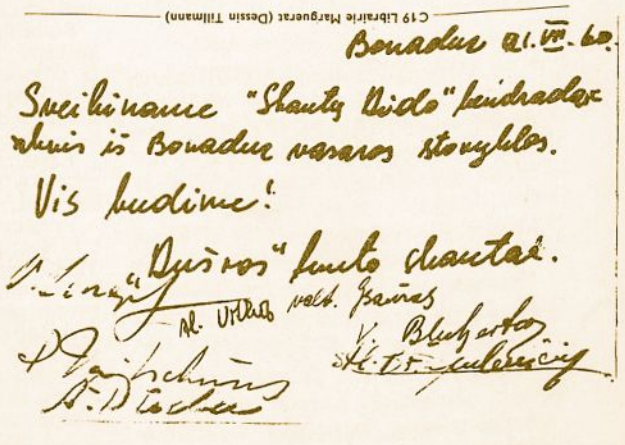
C19 Librairie Marguerat (Dessin Tillmann)

Šveicarija ir ... mūsų brolių sveikinimas iš jos ..